

ประวัติความเป็นมาของ หนังสือโรม

จดหมายของเปาโล อาจเขียนขึ้นตามลำดับดังต่อไปนี้ 1 และ 2 เธสะโลนิกา 1 และ 2 โครินธ์ กาลาเทีย โรม พิเลโมน โคลโลสี เอเฟซัส ฟิลิปปี 1 ทิโมธี ทิตัส และ 2 ทิโมธี (เปาโลอาจเป็นผู้เขียนหนังสือ ฮีบรูด้วย แม้หนังสือเล่มนั้นไม่ได้ บอกชื่อของผู้เขียนก็ตาม) แต่ในพระคัมภีร์ใหม่หนังสือเหล่านี้ไม่ได้เรียงตามลำดับนี้

เปาโลเกิดที่เมืองทาร์ซัส (ประเทศตุรกี) ท่านได้เรียนศาสนาศาสตร์จากอาจารย์กามาลิเอลที่กรุงเยรูซาเล็ม เมื่อสเทเฟน ถูกหินขว้างจนตาย เปาโล ได้อยู่ที่นั่นด้วย เปาโลรับเชื่อขณะที่ท่านกำลังเดินทางไปยังเมืองดามัสกัส ท่านได้อยู่ที่ประเทศอาระเบียเป็นเวลา 3 ปี ท่านทำงานที่เมืองทาร์ซัส และได้กลายเป็นมิชชันนารีที่ยิ่งใหญ่ในการประกาศแก่คนต่าง ชาติ เปาโลเคยนับถือศาสนายิว มีการศึกษาจากชาวกรีก (เป็นพวกแสวงหาความรู้) และ เป็นชนชาติโรมันพระเจ้า ได้ ทรง จัด เตรียม เปาโล ไว้พร้อม สำหรับงาน ใหญ่ และการทุกข์ทรมานในชีวิตของท่าน

ในครั้งสุดท้ายที่เปาโลไปเยี่ยมเมืองโครินธ์ (ปีค.ศ. 57-58) ท่านได้เขียนจดหมายฉบับนี้ไปถึงชาวโรมัน และส่ง คำ คำนับ มา จาก กอาค วิลลา และ ปริสทิลลา ซึ่ง เปาโล เคย ทำ เต็นท์ ด้วย กัน กับ เขา (รม 16:3-5; กจ 18:3) เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้หลังจากที่ท่านได้รับเงินถวายจากชาวโครินธ์ ซึ่งส่งไปถึงวิสุทธิชนที่ยากจนที่กรุงเยรูซาเล็ม (1 คร 16:1-3) และขณะที่ท่านกำลังจะส่งเงินถวายนี้อยู่ยังกรุงเยรูซาเล็ม

(รม 15:25-27) ผู้ส่งจดหมายฉบับนี้อาจจะเป็นพอยเบซึ่งมาจากเคน เครียที่อยู่ใกล้เมือง โครินธ์ เปาโล มีแผนการที่จะเดินทางไปกรุงโรม (ซึ่งสมัยนั้นมีประชาชนประมาณ 800,000 คน) และเห็นว่าท่านได้ค่านับพวกคริสเตียนหลายๆ คน โดย ได้เอ่ย ชื่อ เป็น ราย บุคคล แต่ให้สังเกตว่า เปาโล ไม่ได้ค่านับเปโตร ในบทที่ 16 เพราะว่าเปโตรไม่เคยไปกรุงโรม

หนังสือโรมเป็นหนังสือเล่มหนึ่งในพระคัมภีร์ใหม่ที่เน้นถึงคำสอนหลักคือ ความบาป ความรอดโดยพระคุณ ความชอบธรรม ความรอดเป็นนิത്യ และความมั่นใจในความรอด บทที่ 12-15 พูดถึงหน้าที่ของ คริสเตียน และในบทที่ 16 เปาโลค่านับพวกคริสเตียนที่กรุงโรม

เปาโลกระตือรือร้นที่จะประกาศในกรุงโรม

¹ เปาโล ผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงเรียกให้เป็นอัครสาวก และได้ถูกแยกตั้งไว้สำหรับชาวประเสริฐของ พระเจ้า ² (คือ ชาว ประเสริฐ ที่พระองค์ได้ทรง สัญญาไว้ล่วงหน้าโดยพวก ศาสดาพยากรณ์ของ พระองค์ในพระคัมภีร์อันบริสุทธิ์) ³ เกี่ยวกับพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้ เป็น เจ้าของเรา ผู้บังเกิด ใน เชื้อสายของดาวิด ฝ่ายเนื้อหนัง ⁴ แต่ฝ่ายพระวิญญาณแห่งความบริสุทธิ์นั้นบังไว้ด้วยฤทธานุภาพ คือโดยการเป็นขึ้นมาจากความตายว่า เป็นพระบุตรของพระเจ้า ⁵ โดยทางพระองค์นั้น พวกข้าพเจ้า ได้รับ พระคุณ และ หน้าที่ เป็นอัครสาวก เพื่อเห็น แก่พระนาม ของพระองค์ ให้ชนชาติต่างๆ เชื่อ ฟังตามความเชื่อนั้น ⁶ รวมทั้งพวกท่านที่พระเจ้าทรงเรียกให้

เป็นคนของพระเยซูคริสต์ด้วย 7 เรียบ บรรดาท่านที่อยู่ในกรุงโรม ผู้ซึ่งพระเจ้าทรงรักและทรงเรียกให้เป็นวิสุทธิชน ขอพระคุณและสันติสุขซึ่งมาจากพระเจ้าบิดาของเราทั้งหลาย และจากพระเยซูคริสต์เจ้า จงดำรงอยู่กับพวกท่านเถิด 8 ประการแรก ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณพระเจ้าของข้าพเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์เหตุด้วยท่านทั้งหลาย เพราะว่าความเชื่อของพวกท่านเลื่องลือไปทั่วโลก 9 เพราะพระเจ้า ผู้ ซึ่ง ข้าพเจ้า ได้รับ ใช้ด้วย ชีวิต จิตใจ ของ ข้าพเจ้า ใน ชาว ประเสริฐ แห่ง พระ บุตร ของ พระองค์นั้น ทรง เป็น พยานของข้าพเจ้าว่า เมื่อข้าพเจ้าอธิษฐานนั้น ข้าพเจ้าเอ่ยถึงท่านทั้งหลายเสมอไม่ว่างเว้น 10 ข้าพเจ้าทูลขอว่า ถ้าเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าแล้วให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสไปเยี่ยมท่านทั้งหลาย โดยอย่างหนึ่งอย่างใด ในที่สุดนี้ 11 เพราะข้าพเจ้าปรารถนาที่จะได้พบท่านทั้งหลาย เพื่อจะได้นำของประทานฝ่ายจิตวิญญาณมาให้แก่ท่านบ้าง เพื่อเสริมกำลังท่านทั้งหลาย 12 คือเพื่อข้าพเจ้าและท่านทั้งหลายจะได้หนุนใจซึ่งกันและกัน โดยความเชื่อของเราทั้งสองฝ่าย 13 พี่น้องทั้งหลาย บัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้ท่านทั้งหลายทราบ ว่า ข้าพเจ้าได้ตั้งใจไว้หลายครั้งแล้วว่าจะมาหาท่านเพื่อข้าพเจ้าจะได้เก็บเกี่ยวผล ใน หมู่ พวก ท่าน ด้วย เช่นเดียวกับ ใน หมู่ชนชาติอื่นๆ (แต่จน บัดนี้ก็ยังมีเหตุขัดข้องอยู่) 14 ข้าพเจ้าเป็นหนี้ทั้งพวกกรีกและพวกชาวป่าด้วย เป็นหนี้ทั้งพวกนักปราชญาและคนเขลาด้วย 15 ฉะนั้นข้าพเจ้าก็เต็มใจพร้อมที่จะประกาศข่าวประเสริฐแก่ท่านทั้งหลายที่อยู่ในกรุงโรมด้วย 16 ด้วยว่าข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐของพระคริสต์ เพราะว่าข่าวประเสริฐนั้น

เป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด พวกยิวก่อน และพวกกรีกด้วย ¹⁷ เพราะว่าในข่าวประเสริฐนั้น ความชอบธรรมของพระเจ้า ก็ได้แสดงออก โดยเริ่มต้นก็ความเชื่อ สูดท้ายก็ความเชื่อ ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า ‘คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ’

คนที่ได้รับความสว่างได้หันกลับไปสู่ความมืด

¹⁸ เพราะว่า พระเจ้าทรงสำแดงพระพิโรธของพระองค์ จากสวรรค์ต่อความอธรรมและความไม่ชอบธรรมทั้งหมดของมนุษย์ ที่เอาความไม่ชอบธรรมนั้นขัดขวางความจริง

จักรวาลพิสูจน์ว่ามีพระเจ้าผู้ทรงสร้างที่ทรงพระชนม์อยู่

¹⁹ เหตุว่า เท่า ที่ จะ รู้จัก พระเจ้า ได้ก็แจ้ง อยู่ กับ ใจ เขา ทั้ง หลาย เพราะ ว่า พระเจ้า ได้ ทรง โปรด สำแดง แก่ เขา แล้ว ²⁰ ตั้งแต่เริ่มสร้างโลกมาแล้ว สภาพที่ไม่ปรากฏของพระองค์นั้น คือ ฤทธานุภาพ อัน นิรันดร์ และ เทว สภาพ ของ พระเจ้า ก็ได้ปรากฏ ชัด ใน สรรพ สิ่ง ที่พระองค์ได้ทรง สร้าง ฉะนั้น เขา ทั้ง หลาย จึง ไม่มีข้อ แก่ตัว เลย ²¹ เพราะ ถึง แม้ ว่า เขา ทั้ง หลาย ได้รู้จัก พระเจ้า แล้ว เขาก็มิได้ถวาย พระเกียรติแด่พระองค์ให้สมกับที่ทรงเป็นพระเจ้า หรือหา ได้ขอบพระคุณไม่ แต่เขากลับคิดในสิ่งที่ไม่เป็นสาระ และ จิตใจโง่เขลาของเขาก็มืดมัวไป

ความเข้าใจได้กลับกลายเป็นมืดไป ทางของพระเจ้าได้เสียไป

²² เขาอ้างตัวว่าเป็นคนมีปัญญา เขาจึงกลายเป็นคนโง่เขลาไป ²³ และเขาได้เอาสง่าราศีของพระเจ้าผู้เป็นอมตะ มาแลกกับรูปมนุษย์ที่ต้องตายหรือรูปนก รูปสัตว์สี่เท้า และ รูปสัตว์เลื้อยคลาน

พระเจ้าทรงมอบมนุษย์ไว้กับ ความบาป การนับถือรูป เคารพ รักร่วมเพศ และความเลวทราม

²⁴ เหตุฉะนั้น พระเจ้าจึงทรงปล่อยเขาให้ประพฤติดูลามก ตาม ราคะ ตัณหา ในใจ ของ เขา ให้เขา กระทำ สิ่ง ซึ่ง นำ อภัยศ ทาง กายต่อกัน ²⁵ เขา ได้เปลี่ยน ความ จริ่ง ของ พระเจ้าให้เป็นความเท็จ และได้ล้มสการและปรนนิบัติสิ่ง ที่พระองค์ได้ทรง สร้าง ไว้ แทน พระองค์ผู้ทรง สร้าง ผู้สม จะ ได้ รับ ความ สรรเสริญ เป็น นิตย์ เอเมน ²⁶ เพราะ เหตุ นี้พระเจ้า จึง ทรง ปล่อย ให้ เขา มี ราคะ ตัณหา อัน นำ อภัยศ แม้แต่พวก ผู้หญิง ของ เขา ก็เปลี่ยน จาก การ สัมพันธ์ ตาม ธรรมชาติ ให้ผิด ธรรมชาติไป ²⁷ ฝ่าย ผู้ชาย ก็ เลิก การ สัมพันธ์กับผู้หญิงให้ถูกตามธรรมชาติเช่นกัน และเราร้อน ด้วยไฟแห่งราคะตัณหาที่มีต่อกัน ผู้ชายกับผู้ชายด้วยกัน ประกอบก็จอันชั่วช้าอย่างน่าละอาย เขาจึงได้รับผลกระทบ อัน สมควร แก่ ความ ผิด ของ เขา ²⁸ และเพราะ เขา ไม่เห็น ขอบที่จะรู้จักพระเจ้า พระเจ้าจึงทรงปล่อยให้เขามีใจเลว ทรามและประพฤตีสั่งที่ไม่เหมาะสม ²⁹ พวกเขาเต็มไปด้วย สรรพการอธรรม การล่วงประเวณี ความชั่วร้าย ความโลภ ความมุ่งร้าย เต็มไปด้วยความอิจฉาริษยา การฆาตกรรม การวิวาท การล่อลวง การคิดร้าย พุดนินทา ³⁰ ส่อเสียด เกลียด ชัง พระเจ้า หยาบ คาย จองหอง อวดตัว ริ ทำ ชั่ว อย่าง ใหม่ ไม่เชื่อฟังบิดามารดา ³¹ อปัญญา ไม่รักษา คำ สัญญา ไม่มีความรักกัน ไม่ยอม คินดีกัน ปราศจาก ความ เมตตา ³² แม้เขา จะ รู้ การ พิพากษา ของ พระเจ้า ที่ ว่า คน ทั้ง ปวง ที่ประพฤตืเช่น นั้น สมควร จะ ตาย เขา ก็ไม่เพียง ประพฤตืเท่านั้น แต่ยัง เห็นดี กับ คน อื่นที่ประพฤตืเช่น นั้น ด้วย

2

พระเจ้าจะทรงพิพากษาเราทุกคน

¹ เหตุฉะนั้น โอ มนุษย์เอ๋ย ไม่ว่าท่าน จะเป็นใคร เมื่อท่าน กล่าว โทษ ผู้อื่น นั้น ท่าน ไม่มีข้อ แก่ตัว เลย เพราะเมื่อท่าน กล่าว โทษ ผู้อื่น ท่าน ก็ได้กล่าว โทษ ตัวเอง ด้วย เพราะว่าท่าน ที่กล่าวโทษเขาก็ยัง ประพฤติอยู่อย่างเดียวกับเขา ² แต่เรารู้แน่ว่าการที่พระเจ้าทรงพิพากษาลงโทษคนที่ประพฤติเช่นนั้นก็เป็นตามความจริง ³ โอ มนุษย์เอ๋ย ท่าน ที่กล่าวโทษ คน ที่ประพฤติเช่นนั้น และท่านเอง ยังประพฤติ เช่นเดียวกับเขา ท่าน คิดหรือว่าท่านจะพ้นจากการพิพากษาลงโทษของพระเจ้าได้ ⁴ หรือว่าท่านประมาทพระกรุณาคุณอันอุดมและความอดกลั้นพระทัย และความอดทนของพระองค์ ท่านไม่รู้หรือว่า พระกรุณา คุณของพระเจ้า นั้นมุ่งที่จะชักนำท่าน ให้กลับใจใหม่ ⁵ แต่เพราะท่านใจแข็งกระด้างไม่ยอมกลับใจ ท่านจึงล่าสมพระพิโรธให้แก่ตัวเอง ใน วัน แห่งพระพิโรธนั้น ซึ่งพระเจ้าจะทรงสำแดงการพิพากษาลงโทษที่เที่ยงธรรมให้ประจักษ์

ผู้ที่รักความชอบธรรม

⁶ พระองค์จะทรงประทานแก่ทุกคนตามควรแก่การกระทำของ เขา ⁷ สำหรับ คนที่ پاکเพียรทำความดี แสวงหาสง่าราศี เกียรติ และความเป็นอมตะนั้น พระองค์จะประทานชีวิตนิรันดร์ให้ ⁸ แต่พระองค์จะทรงพระพิโรธ และลง พระอาชญา แก่คนที่ มัก ยก ตนข่มท่าน และไม่เชื่อฟังความจริง แต่เชื่อฟัง ความอธรรม ⁹ ความทุกข์เวทนาจะเกิดแก่จิตใจทุกคนที่ประพฤติชั่ว แก่พวกยิวก่อนและแก่พวกต่างชาติด้วย ¹⁰ แต่สง่าราศี เกียรติ และสันติสุขจะ

เกิดมีแก่ทุกคนที่ประพฤติดี แต่พวกยิวก่อน และแก่พวกต่างชาติด้วย ¹¹ เพราะว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงเห็นแก่หน้าผู้ใดเลย ¹² เพราะคนทั้งหลายที่ไม่มีพระราชบัญญัติและทำบาปจะต้องพิพากษาโดยไม่อ้างพระราชบัญญัติ และคนทั้งหลายที่มีพระราชบัญญัติและทำบาปก็ต้องถูกพิพากษาตามพระราชบัญญัติ ¹³ (เพราะว่าคนที่เพียงแต่ฟังพระราชบัญญัติเท่านั้น หาใช่ผู้ชอบธรรมจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าไม่ แต่คนที่ประพฤติตามพระราชบัญญัติต่างหากเป็นผู้ชอบธรรม ¹⁴ เพราะเมื่อชนต่างชาติซึ่งไม่มีพระราชบัญญัติได้ประพฤติตามพระราชบัญญัติโดยปกตวิสัย คนเหล่านี้แม้ไม่มีพระราชบัญญัติก็เป็นพระราชบัญญัติแก่ตัวเอง ¹⁵ คือ แสดงให้เห็นการกระทำที่เป็นตามพระราชบัญญัตินั้นมีจารี กอ อยู่ ในจิตใจของเขา และใจสำนึกผิดชอบก็เป็นพยานของเขาด้วย ความคิดขัดแย้งต่างๆของเขานั้น แหละ จะกล่าวโทษตัว หรือ อาจ จะ แก่ตัว ให้เขา) ¹⁶ ในวันที่พระเจ้าจะทรงพิพากษาความลับของมนุษย์โดยพระเยซูคริสต์ ทั้งนี้ตามข่าวประเสริฐที่ข้าพเจ้าได้ประกาศนั้น

พิธีเข้าสู่นัดและความชอบธรรมแต่ภายนอก

¹⁷ ดูเถิด ท่าน เรียก ตัว เอง ว่า ยิว และ ฟัง พระราชบัญญัติและยกพระเจ้าขึ้นอวด ¹⁸ และว่าท่านรู้จักพระทัยของพระองค์ และเห็นชอบในสิ่งที่ประเสริฐ เพราะว่าท่านได้เรียนรู้ในพระราชบัญญัติ ¹⁹ และท่าน มั่นใจ ว่า ท่านเป็นผู้สูง คน ตาบอด เป็น ความ สว่าง ให้แก่คน ทั้ง หลาย ที่อยู่ใน ความ มืด ²⁰ เป็นผู้ สอน คน โง่ เป็นครู ของ เด็ก เพราะท่านมี แบบ อย่าง ของ ความ รู้ และ ความ จริง ใน พระ

ราช บัญญัตินั้น 21 ฉะนั้น ท่าน ซึ่งเป็น ผู้ สอน คน อื่น จะ ไม่สอน ตัว เอง หรือ เมื่อ ท่าน เทศนา ว่า ไม่ ควร ลัก ทรัพย์ ตัวท่าน เอง ลัก หรือ เปลา 22 ท่าน ผู้ที่สอน ว่า ไม่ ควร ล่วง ประเวณี ตัวท่านเองล่วงประเวณีหรือเปลา ท่านผู้รังเกียจ รูปเคารพ ตัวท่านเองปล้นวิหารหรือเปลา 23 ท่านผู้โอ้อวด ใน พระราช บัญญัติ ตัวท่าน เอง ยัง ลบหลู่พระเจ้า ด้วยการ ละเมิดพระราชบัญญัติหรือเปลา 24 เพราะมีเขียนไว้แล้วว่า ‘คน ต่าง ชาติพูด หมิ่น ประมาท ต่อ พระนาม ของ พระเจ้า ก็ เพราะ ท่าน ทั้ง หลาย’ 25 ถ้า ท่าน รักษา พระ ราช บัญญัติ พิธีเข้าสู่หนัดก็เป็นประโยชน์จริง แต่ถ้าท่านละเมิดพระราช บัญญัติ การที่ท่านเข้าสู่หนัดนั้นก็เหมือนกับว่าไม่ได้เข้าเลย 26 เหตุฉะนั้น ถ้าผู้ที่ไม่ได้เข้าสู่หนัดยังรักษาความชอบธรรม แห่งพระราชบัญญัติแล้ว การที่เขาไม่ได้เข้าสู่หนัดนั้นจะถือ เหมือน กับ ว่า เขา ได้เข้าสู่หนัด แล้ว ไม่ใช่หรือ 27 และคนทั้ง หลายที่ไม่เข้าสู่หนัดซึ่งเป็นตามธรรมชาติอยู่แล้ว แต่ได้ทำ ตามพ ระ ราช บัญญัติ เขา จะ ปรับ โทษ ท่าน ผู้มีประมวล พระ ราช บัญญัติและ ได้เข้าสู่หนัด แล้ว แต่ยัง ละเมิด พระ ราช บัญญัตินั้น 28 เพราะว่า ยิว แท้ มิใช่คนที่ เป็น ยิว แต่ ภายนอกเท่านั้น และการเข้าสู่หนัดแท้ก็ไม่ใช่การเข้าสู่หนัด ซึ่งปรากฏที่เนื้อหนังเท่านั้น 29 คนที่เป็นยิวแท้ คือคนที่ เป็น ยิวภายใน และการเข้าสู่หนัดแท้นั้นเป็นเรื่องของจิตใจตาม จิต วิญญาณ มิใช่ตาม ตัวบทบัญญัติ คนอย่างนั้น พระเจ้า สรรเสริญ มนุษย์ไม่สรรเสริญ

3

พระเจ้าได้ทรงโปรดประทานพระพรอันพิเศษแก่พวก

ยิว

¹ ถ้าเช่นนั้น พวกยิวจะได้ เปรียบ คนอื่นอย่างไร และการเข้าสู่หนั้นนั้นจะมีประโยชน์อะไร ² มีประโยชน์มากในทุกสถาน เป็นต้นว่าพวกยิวได้ เป็นผู้รับมอบให้รักษาพระดำรัสของพระเจ้า ³ ถึงมีบางคนไม่เชื่อ ความไม่เชื่อของเขานั้น จะทำให้ความสัตย์ซื่อของพระเจ้าไร้ประโยชน์หรือ ⁴ ขอพระเจ้า อย่า ยอม ให้ เป็น เช่น นั้น เลย ถึง แม้ทุก คน จะพูดมุสา ก็ขอให้พระเจ้า ทรงสัตย์จริง เกิด ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า ‘เพื่อพระองค์จะได้ปรากฏว่า ทรงเป็นผู้สัตย์ซื่อใน พระดำรัส ทั้ง หลาย ของพระองค์ และ ทรง มี ชัย เมื่อ เขา วินิจฉัย พระองค์’ ⁵ แต่ถ้า ความ อธรรม ของ เรา เป็น เหตุให้เห็น ความ ชอบ ธรรม ของ พระเจ้า เรา จะ ว่า อย่างไร จะ ว่า พระเจ้า ทรง ลงอาญา โดย ไม่ยุติธรรม อย่าง นั้น หรือ (ข้าพเจ้าพูดอย่างมนุษย์) ⁶ พระเจ้าไม่ทรงโปรดให้เป็นเช่นนั้นเลย เพราะถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วพระเจ้าจะทรงพิพากษาโลก ได้อย่างไร ⁷ เพราะ ถ้า ความ จริง ของ พระเจ้า ปรากฏ มากยิ่งขึ้นเพราะเหตุความอสัตย์ของข้าพเจ้าเป็นที่ให้เกิดเกียรติยศแด่พระองค์แล้ว ทำไม เขา จึง ยัง ลงโทษ ข้าพเจ้าว่าเป็นคนบาป ⁸ และทำไมเราจึงไม่ทำความชั่วเพื่อความดีจะได้เกิดขึ้น (ตามที่เราได้ถูกกล่าวร้ายและตามที่บางคนยืนยันว่าเราได้กล่าวอย่างนั้น) พระอาชญาของคนเช่นนั้นก็ยุติธรรมแล้ว

ทุกคนเป็นคนบาป

⁹ ถ้าเช่นนั้น จะเป็น อย่างไร พวกเราจะได้ เปรียบ กว่า พวกเขาหรือ เปล่าเลย เพราะเราได้ชี้แจงให้เห็นแล้วว่า ทั้ง พวกยิว และ พวก ต่าง ชาติ ต่าง ก็อยู่ใต้อำนาจของบาป ทุก คน ¹⁰ ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า ‘ไม่มีผู้ใด เป็น คนชอบธรรม

สัก คนเดียว ไม่มีเลย ¹¹ ไม่มีคนที่เข้าใจ ไม่มีคนที่แสวงหาพระเจ้า ¹² เขาทุกคนหลงทางไปหมด เขาทั้งปวงเป็นคนไร้ค่าเหมือนกันทั้งสิ้น ไม่มีสักคนเดียวที่ทำดี ไม่มีเลย ¹³ ล้ำคอของเขา คือ หลุม ฝัง ศพ ที่ เปิด อยู่ เขา ใช้ ลิ่น ของ เขา ใน การ ล่อ ลวง ภาย ไตริม ฝี ปาก ของ เขา มี พิษ ของ งู ร้าย ¹⁴ ปาก ของ เขา เต็ม ด้วย คำ แข่ง ต่ำ และ คำ ขม ขื่น ¹⁵ เท้า ของ เขา ว่องไว ในการ ทำ ให้ นอง เลือด ¹⁶ ใน ทาง เดิน ของ เขา มี ความ พินาศ และ ความ ทุกข์ ¹⁷ และ เขา ไม่ รู้ จัก ทาง แห่ง สันติ สุข ¹⁸ ใน แววดา ของ เขา ไม่ มีความ เกรงกลัว พระเจ้า ¹⁹ บัดนี้ เรา รู้ แล้ว ว่า พระราช บัญญัติ ทุก ข้อ ที่ ได้ กล่าว นั้น ก็ ได้ กล่าว แก่ คน เหล่า นั้น ที่ อยู่ ไต่ พระราช บัญญัติ เพื่อ ปิด ปาก ทุก คน และ เพื่อ ให้ มนุษย์ ทุก คน ใน โลก มี ความ ผิด จำ เพาะ พระ พักตร์ พระเจ้า ²⁰ เพราะ ฉะนั้น จึง ไม่มี เนื้อ หนึ่ง คน หนึ่ง คน ไต่ เป็น ผู้ ชอบ ธรรม ใน สาย พระเนตร ของ พระเจ้า ได้ โดย การ ประพฤติ ตาม พระราช บัญญัติ เพราะ ว่า โดย พระราช บัญญัติ นั้น เรา จึง รู้ จัก บาป ได้

ความชอบธรรมโดยความเชื่อ

²¹ แต่ บัดนี้ ได้ ปรากฏ แล้ว ว่า ความ ชอบ ธรรม ของ พระเจ้า นั้น ปรากฏ นอก เหนือ พระราช บัญญัติ ซึ่ง พระราช บัญญัติ กับ พวก ศาสดา พยากรณ์ เป็น พยาน อยู่

พระราชบัญญัติมั่นคงยิ่งขึ้น ด้วย ความ ชอบ ธรรม ของ พระคริสต์

²² คือ ความ ชอบ ธรรม ของ พระเจ้า ซึ่ง ทรง ประทาน โดย ความ เชื่อ ใน พระเยซูคริสต์ สำหรับ ทุก คน และ แก่ ทุก คน ที่ เชื่อ เพราะ ว่า คน ทั้ง หลาย ไม่ ต่าง กัน ²³ เหตุว่า ทุก คน ทำ บาป และ เสื่อม จาก สง่า ราศี ของ พระเจ้า ²⁴ แต่ พระเจ้า ทรง พระกรุณา ให้ เรา เป็น ผู้ ชอบ ธรรม โดย ไม่ คิด มูล ค่า

โดยที่พระเยซูคริสต์ทรงไถ่เราให้พ้นบาปแล้ว ²⁵ พระเจ้าได้ทรงตั้งพระเยซูไว้ให้เป็นทีลบล้างพระอาชญา โดยความเชื่อในพระโลหิตของพระองค์ เพื่อสำแดงให้เห็นความชอบธรรมของพระองค์ในการที่พระเจ้าได้ทรงอดกลั้นพระทัย และทรงยกบาปที่ได้ทำไปแล้วนั้น ²⁶ และเพื่อจะสำแดงความชอบธรรมของพระองค์ในปัจจุบันนี้ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ชอบธรรม และทรงโปรดให้ผู้ที่เชื่อในพระเยซูเป็นผู้ชอบธรรมด้วย ²⁷ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วเราจะเอาอะไรมาอวด ก็หมดหนทาง จะอ้างหลักอะไรว่าหมดหนทาง อ้างหลักการประพฤติหรือไม่ใช่ แต่ต้องอ้างหลักของความเชื่อ ²⁸ เหตุฉะนั้นเราทั้งหลายสรุปได้ว่า คนหนึ่งคนใดจะเป็นคนชอบธรรมได้ก็โดยอาศัยความเชื่อ นอกเหนือการประพฤติตามพระราชบัญญัติ ²⁹ หรือว่าพระเจ้านั้นทรงเป็นพระเจ้าของยิวพวกเดียวเท่านั้น หรือ พระองค์ไม่ทรงเป็นพระเจ้าของชนต่างชาติด้วยหรือ ถูกแล้วพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของ ชน ต่าง ชาติด้วย ³⁰ เพราะ ว่า พระเจ้า เป็น พระเจ้า องค์เดียว และพระองค์จะทรง โปรด ให้คนที่เข้าสู่หน้ดเป็น คน ชอบ ธรรม โดย ความ เชื่อ และ จะ ทรง โปรด ให้คนที่ไม่ได้เข้าสู่หน้ด เป็น คน ชอบ ธรรม ก็ เพ ราะ ความ เชื่อ ดู จกััน ³¹ ถ้าเช่นนั้นเราลบล้างพระราชบัญญัติด้วยความเชื่อหรือขอพระเจ้าอย่ายอมให้เป็นเช่นนั้นเลย เรากลับ สนับสนุนพระราชบัญญัติเสียอีก

4

อับราฮัมผู้เป็นแบบอย่าง

¹ ถ้า เช่น นั้น เรา จะ ว่า อับ รา ฮัม บรรพบุรุษ ของ เรา ได้ประโยชน์อะไรตามเนื้อหนังเล่า

พระเจ้าไม่ทรงถือโทษบาปต่อคนชอบธรรม

² เพราะถ้าอับราฮัมเป็นผู้ชอบธรรมโดยการกระทำ ท่านก็มีทางที่จะรอดได้ แต่มีใช้จำเพาะพระพักตร์พระเจ้า³ ด้วยว่าพระคัมภีร์ว่าอย่างไร ก็ว่า ‘อับราฮัมได้เชื่อพระเจ้า และพระองค์ทรงนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน’⁴ ดังนั้นคนที่อาศัยการกระทำก็ไม่ถือว่าเป็นบาปเหินห่างที่ได้นั้นเป็นเพราะพระองค์ แต่ถือว่าเป็นค่าแรงของงานที่ได้ทำ⁵ ส่วนคนที่มีได้อาศัยการกระทำ แต่ได้เชื่อในพระองค์ ผู้ทรงโปรดให้คนอธรรมเป็นคนชอบธรรมได้ ความเชื่อของคนนั้นต้องนับว่าเป็นความชอบธรรม⁶ ดังที่ดาวิดได้กล่าวถึงความสุขของคนที่พระเจ้าได้ทรงโปรดให้เป็นคนชอบธรรม โดยมีได้อาศัยการกระทำ⁷ ว่า ‘คนทั้งหลายซึ่งพระเจ้าทรงโปรด ยกความชั่วช้าของเขาแล้ว และพระเจ้าทรงกลบเกลื่อนบาปของเขาแล้วก็เป็นสุข⁸ บุคคลที่องค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้ทรงถือโทษบาปของเขาก็เป็นสุข’

ความรอดของอับราฮัมเป็นแบบอย่างแก่ทั้งชาวยิวและชาวต่างชาติ

⁹ ถ้าเช่นนั้น ความสุขมีแก่คนที่เข้าสู่หน้ตพวกเดียวหรือหรือว่ามีแก่พวกที่มีได้เข้าสู่หน้ตด้วย เพราะเรา กล่าว ว่า “เพราะความเชื่อ นั้นเอง ทรง ถือว่า อับ รา ฮัม เป็น คน ชอบธรรม”¹⁰ แต่พระเจ้า ทรง ถือ อย่างไร เมื่อ ท่าน เข้า สู่หน้ต แล้วหรือ หรือเมื่อยังไม่ได้เข้าสู่หน้ต มิใช่เมื่อท่านเข้าสู่หน้ตแล้วแต่เมื่อท่านยังไม่ได้เข้าสู่หน้ต¹¹ และท่านได้เข้าสู่หน้ตเป็นเครื่องหมายสำคัญ เป็นตราแห่งความชอบธรรม ซึ่งเกิดโดยความเชื่อที่ท่านได้มีอยู่เมื่อท่านยังไม่ได้เข้าสู่หน้ตเพื่อ ท่าน จะ ได้ เป็น บิดา ของ คน ทั้ง ปวง ที่ เชื่อ ทั้ง ที่เมื่อเขา ยัง ไม่ได้ เข้า สู่หน้ต เพื่อ จะ ถือว่า เป็น ผู้ ชอบธรรม ด้วย¹² และ เพื่อ ท่าน จะ เป็น บิดา ของ คน เหล่า นั้น ที่ เข้า สู่หน้ต

ที่มีได้เพียง แต่เข้าสู่หนัด เท่านั้น แต่มีความ เชื่อ ตาม แบบ ของอับราฮัมบิดาของเราทั้งหลาย ซึ่งท่านมีอยู่เมื่อท่านยัง ไม่ได้เข้าสู่หนัด

เรารับเอาพระสัญญาโดยความเชื่อ

¹³ เพราะว่า พระสัญญา ที่ ประทาน แก่ อับ รา ฮัม และ ผู้สืบ เชื้อ สาย ของ ท่าน ที่ว่า จะ ได้ ทั้ง พิภพ เป็น มรดก นั้น ไม่ได้มีมาโดยพระราชบัญญัติ แต่มีมาโดยความชอบธรรมที่เกิดจาก ความเชื่อ ¹⁴ เพราะถ้าเขา เหล่านั้นที่ ถือตามพระราชบัญญัติจะเป็นทายาท ความเชื่อก็ไม่มีประโยชน์อะไร และ พระสัญญา ก็ เป็นอัน ไร้ประโยชน์ ¹⁵ เพราะ พระราชบัญญัตินั้น กระทำให้ ทรง พระพิโรธ แต่ที่ใด ไม่มีพระราชาบัญญัติ ที่นั้นก็ไม่มีกมลละเมิดพระราชบัญญัติ ¹⁶ ด้วยเหตุนี้เองการที่ได้รับมรดกนั้นจึงขึ้นอยู่กับความเชื่อ เพื่อจะได้เป็นตามพระคุณ เพื่อพระสัญญานั้นจะเป็นที่แน่ใจแก่ผู้สืบเชื้อสายของ ท่าน ทุกคน มิใช่แก่ผู้สืบ เชื้อ สาย ที่ ถือ พระราชบัญญัติพวกเดียว แต่แก่คนที่มีความเชื่อเช่นเดียวกับอับราฮัม ผู้เป็นบิดาของพวกเราทุกคน ¹⁷ (ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า ‘เราได้ให้เจ้า เป็นบิดาของประชาชาติมากมาย’) ต่อพระพักตร์พระองค์ที่ท่านเชื่อ คือพระเจ้า ผู้ทรงให้คนที่ตายแล้วฟื้นชีวิตขึ้นมา และทรงเรียกสิ่งของที่ยังมีได้เป็น ให้ เป็น ขึ้น ¹⁸ ฝ่าย อับ ราฮัม นั้น เมื่อ ไม่มีหวัง ซึ่ง เป็นที่ น่าไว้ใจ ก็ ยัง ได้ เชื่อ ไว้ใจ มีความ หวัง ว่า จะ ได้ เป็น บิดา ของประชาชาติมากมาย ตามคำที่ได้ตรัสไว้แล้วว่า ‘เชื้อสายของเจ้าจะเป็นเช่นนั้น’ ¹⁹ และความเชื่อของท่านมิได้หยาบถอยลง ถึงแก่อายุของท่านได้ประมาณร้อยปีแล้ว ท่านก็มีได้คิดว่าร่างกายของท่านเปรียบเหมือนตายแล้ว และมีได้คิดว่า ครรภ์นางซาราห์เป็นหมัน ²⁰ ท่านมิได้หวั่นไหวแคลงใจใน

พระสัญญาของพระเจ้า แต่ท่านมีความเชื่อมั่นคงยิ่งขึ้น จึงถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า ²¹ ท่านเชื่อมั่นว่า พระองค์ทรงฤทธิ์สามารถกระทำให้สำเร็จได้ตามที่พระองค์ตรัสสัญญาไว้ ²² ด้วยเหตุนี้เอง พระเจ้าทรงถือว่าความเชื่อของท่านเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน ²³ แต่คำว่า ‘ทรงนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน’ นั้น มิได้เขียนไว้สำหรับท่านแต่ผู้เดียว ²⁴ แต่สำหรับพวกเราด้วย จะทรงถือว่าเราเป็นคนชอบธรรมคือเราที่เชื่อวางใจในพระองค์ผู้ทรงให้พระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราฟื้นขึ้นจากความตาย ²⁵ คือพระองค์ผู้ทรงถูกมอบไว้เพราะการละเมิดของเรา และได้ทรงฟื้นขึ้นจากความตายเพื่อให้เราเป็นคนชอบธรรม

5

พระพรแห่งความชอบธรรม

¹ เหตุฉะนั้น เมื่อเราเป็นคนชอบธรรม เพราะความเชื่อแล้ว เราจึงมีสันติสุขกับพระเจ้าทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ² โดยทางพระองค์ เราจึงได้เข้าไปร่วมพระคุณที่เราเ็นอยู่โดยความเชื่อ และเราชื่นชมยินดีในความหวังใจว่าจะได้มีส่วนในสง่าราศีของพระเจ้า ³ ยิ่งกว่านั้น เราชื่นชมยินดีในความทุกข์ยากด้วย เพราะเรารู้ว่าความทุกข์ยากนั้นทำให้เกิดความอดทน ⁴ และความอดทนทำให้เกิดมีประสบการณ์ และ ประสบการณ์ทำให้เกิดมีความหวังใจ ⁵ และความหวังใจ มิได้ทำให้เกิดความละอาย เพราะเหตุว่าความรักของพระเจ้า ได้หลั่งไหลเข้าสู่จิตใจของเรา โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระองค์ได้ประทานให้แก่เราแล้ว ⁶ ขณะเมื่อเรายังขาดกำลัง พระคริสต์ก็ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อช่วยคนอธรรมในเวลาที่เหมาะสม ⁷ ไม่มีใครจะมีใครตายเพื่อคนชอบธรรม

แต่บางทีจะมีคนอาจตายเพื่อ คนดีก็ได้⁸ แต่พระเจ้าทรงสำแดง ความรัก ของ พระองค์แก่เรา ทั้ง หลาย คือ ขณะที่เรา ยัง เป็น คน บาป อยู่ นั้น พระ คริสต์ได้ทรง สิ้นพระชนม์ เพื่อ เรา⁹ เพราะ เหตุ นั้น เมื่อ เรา เป็น คน ชอบธรรม แล้ว โดย พระ โโลหิต ของ พระองค์ ยิ่ง กว่า นั้น เรา จะ พ้น จาก พระพิโรธ โดย พระองค์¹⁰ เพราะ ว่า ถ้า ขณะ ที่ เรา ยัง เป็น ศัตรู เรา ได้กลับ คินดี กับ พระเจ้า โดยที่ พระบุตร ของ พระองค์สิ้นพระชนม์ ยิ่ง กว่า นั้นอีก เมื่อ เรา กลับ คินดีแล้ว เราก็จะรอดโดยพระชนม์ชีพของพระองค์แน่¹¹ มิใช่เพียงเท่านั้น เราทั้งหลายยังชื่นชมยินดีในพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา เพราะโดยพระองค์นั้น เราจึงได้กลับคินดีกับพระเจ้า

ความผิดบาปโดยอาดัม ความชอบธรรมโดยพระคริสต์
¹² เหตุฉะนั้นเช่นเดียวกับที่บาปได้เข้ามาในโลกเพราะคนๆเดียว และความตายก็เกิดมาเพราะบาปนั้น และความตายก็ได้แผ่ไป ถึง มวล มนุษย์ทุก คน เพราะ มนุษย์ทุก คน ทำบาป¹³ (บาปได้มีอยู่ในโลกแล้วก่อนมีพระราชบัญญัติ แต่ที่ใด ไม่มีพระ ราช บัญญัติก็ไม่ถือว่า มีบาป¹⁴ อย่างไรก็ตาม ความตาย ก็ได้ครอบงำ ตลอด มา ตั้งแต่อาดัม จนถึง โมเสส แม้คนที่มิได้ทำบาป อย่าง เดียว กับ การ ละเมิด ของอาดัม ผู้ซึ่งเป็นแบบของผู้ที่จะเสด็จมาภายหลัง¹⁵ แต่ของประทาน แห่ง พระคุณ นั้น หา เป็น เช่น ความ ละเมิด นั้น ไม่ เพราะ ว่า ถ้า คน เป็นอัน มาก ต้อง ตาย เพราะ การ ละเมิด ของคนๆเดียว มาก ยิ่ง กว่า นั้น พระคุณ ของพระเจ้า และ ของ ประทาน โดยพระคุณ ของพระองค์ผู้เดี่ยวนั้น คือพระเยซูคริสต์ ก็มีบริบูรณ์แก่คน เป็นอัน มาก¹⁶ และของ ประทาน นั้นก็ไม่เหมือน กับ ผล ซึ่ง เกิด จาก บาป ของ คน นั้น คน เดียว เพราะว่าการพิพากษาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการละเมิด

เพียง ครั้ง เดียว นั้น ได้นำ ไปสู่ การ ลงโทษ แต่ ของ ประทาน ภาย หลัง การ ละเมิด หลาย ครั้ง นั้น นำ ไปสู่ ความ ชอบ ธรรม ¹⁷ เพราะ ว่า ถ้า โดย การ ละเมิด ของ คน นั้น คน เดียว เป็น เหตุ ให้ ความ ตาย ครอบ ำ อยู่ โดย คน นั้น คน เดียว มาก ยิ่ง กว่า นั้น คน ทั้ง หลาย ที่ รับ พระ คุณ อัน ไพบูลย์ และ รับ ของ ประทาน แห่ง ความ ชอบ ธรรม ก็ จะ ดำรง ชีวิต และ ครอบ ำ โดย พระ องค์ ผู้ เดียว คือ พระ เยซู คริสต์) ¹⁸ ฉะนั้น การ พิพากษา ลงโทษ ได้ มา ถึง คน ทั้ง ปวง เพราะ การ ละเมิด ของ คน ใด เดียว ฉนั้น ไใด ความ ชอบ ธรรม ของ พระ องค์ ผู้ เดียว ก็ นำ ของ ประทาน แห่ง พระ คุณ มา ถึง ทุก คน ฉนั้น นั้น คือ ความ ชอบ ธรรม แห่ง ชีวิต ¹⁹ เพราะ ว่า คน เป็น อัน มาก เป็น คน บาป เพราะ คน ใด เดียว ที่ มิ ได้ เชื่อ ฟัง ฉนั้น ไใด คน เป็น อัน มาก ก็ เป็น คน ชอบ ธรรม เพราะ พระ องค์ ผู้ เดียว ที่ ได้ ทรง เชื่อ ฟัง ฉนั้น นั้น ²⁰ เมื่อ มี พระ ราช บัญญัติ ก็ ทำ ให้ มี การ ละเมิด พระ ราช บัญญัติ ปรากฏ มาก ขึ้น แต่ ที่ ไใด มี บาป ปรากฏ มาก ขึ้น ที่ นั้น พระ คุณ ก็ จะ ไพบูลย์ ยิ่ง ขึ้น ²¹ เพื่อ ว่า บาป ได้ ครอบ ำ ทำ ให้ ถึง ซึ่ง ความ ตาย ฉนั้น ไใด พระ คุณ ก็ ครอบ ำ ด้วย ความ ชอบ ธรรม ให้ ถึง ซึ่ง ชีวิต นิรันดร์ โดย ทาง พระ เยซู คริสต์ องค์ พระ ผู้ เป็น เจ้า ของ เรา ฉนั้น นั้น

6

การตายฝ่ายความบาป แต่มีชีวิตฝ่ายพระคริสต์

¹ ถ้า เช่น นั้น แล้ว เรา จะ ว่า อย่างไร ควร เรา จะ อยู่ ใน บาป ต่อ ไป เพื่อ ให้ พระ คุณ มี มาก ยิ่ง ขึ้น หรือ ² ขอ พระ เจ้า ออ ย่า ยอม ให้ เป็น เช่น นั้น เลย พวก เรา ที่ ตาย ต่อ บาป แล้ว จะ มี ชีวิต ใน บาป ต่อ ไป อย่างไร ได้ ³ ท่าน ไม่ รู้ หรือ ว่า เรา ทั้ง หลาย ที่ ได้ รับ บัพ ติศ มา เข้า ใน พระ เยซู คริสต์ ก็ ได้ รับ บัพ ติศ มา นั้น เข้า

ในความตายของพระองค์ 4 เหตุฉะนั้นเราจึงถูกฝังไว้กับพระองค์แล้ว โดยการรับบัพติศมา เข้า ส่วน ใน ความ ตาย นั้น เหมือนกับที่พระคริสต์ได้ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาจากความตาย โดยเดชพระรัศมีของพระบิดาอย่างไร เราก็จะได้ดำเนินตามชีวิตใหม่ด้วยอย่างนั้น 5 เพราะว่าถ้าเราเข้าสู่สนิทกับพระองค์แล้วในการตายอย่างพระองค์ เราก็จะเป็นขึ้นมาอย่างพระองค์ได้ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายด้วย 6 เราทั้งหลายรู้แล้วว่า มนุษย์เก่าของเรานั้นได้ถูกตรึงไว้กับพระองค์แล้ว เพื่อตัวที่บาปนั้นจะถูกทำลายให้สิ้นไป เพื่อเราจะไม่เป็นทาสของบาปอีกต่อไป 7 เพราะว่าผู้ที่ตายแล้วก็พ้นจากบาป 8 แต่ถ้าเราตายแล้วกับพระคริสต์ เราเชื่อว่าเราจะมีชีวิตอยู่กับพระองค์ด้วย 9 เราทั้งหลายรู้อยู่ว่า พระคริสต์ที่ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาจากตายแล้วนั้นจะหาตายอีกไม่ ความตายหาครอบงำพระองค์ต่อไปไม่ 10 ด้วยว่าซึ่งพระองค์ได้ทรงตายนั้น พระองค์ได้ทรงตายต่อบาปหนเดียว แต่ซึ่งพระองค์ทรงมีชีวิตอยู่นั้น พระองค์ทรงมีชีวิตเพื่อพระเจ้า

ทาสแห่งความชอบธรรม

11 เหมือน กัน เช่น นั้น แหละ ท่าน ทั้ง หลาย จง ถือว่า ท่าน ได้ ตาย ต่อ บาป และ มีชีวิต ต่อ อยู่ เพื่อ พระเจ้า ใน พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา 12 เหตุฉะนั้นอย่าให้บาปครอบงำกายที่ต้องตายของท่าน ซึ่งทำให้ต้องเชื่อฟังตัณหาของ กาย นั้น 13 อย่ายกอวัยวะของท่านให้แก่บาปให้เป็น เครื่อง ใช้ ใน การ อธรรม แต่จง ถวาย ตัว ของ ท่านแด่พระเจ้า เหมือน หนึ่ง คน ที่ เป็น ขึ้น มา จาก ความ ตาย แล้ว และ จง ให้ อวัยวะ ของ ท่าน เป็น เครื่อง ใช้ ใน การชอบธรรม ถวายแด่พระเจ้า 14 เพราะว่า บาป จะมีอำนาจเหนือท่านทั้งหลายต่อไปก็หาไม่ได้ เพราะว่าท่านทั้งหลาย

มิได้อยู่ใต้พระราชบัญญัติ แต่อยู่ใต้พระคุณ ¹⁵ ถ้าเช่นนั้น จะเป็นอย่างไรต่อไป เราจะทำบาปเพราะมิได้อยู่ใต้พระราชบัญญัติแต่อยู่ใต้พระคุณ กระนั้น หรือ ขอพระเจ้าอย่ายอมให้เป็นเช่นนั้นเลย ¹⁶ ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่า ท่านจะยอมตัวรับใช้ เชื้อ ฟัง คำของ ผู้ใด ท่าน ก็ เป็น ทาส ของ ผู้ที่ท่าน เชื่อ ฟัง นั้น คือ เป็น ทาส ของ บาป ซึ่ง นำ ไป สู่ความตาย หรือ เป็น ทาส ของ การ เชื่อ ฟัง ซึ่ง นำ ไป สู่ความชอบธรรม ¹⁷ แต่จงขอบพระคุณ พระเจ้า เพราะว่า เมื่อก่อนนั้น ท่านเป็นทาสของบาป แต่บัดนี้ท่านมีใจเชื่อฟังหลักคำสอนนั้นซึ่งทรงมอบไว้แก่ท่าน ¹⁸ เมื่อท่านพ้นจากบาปแล้ว ท่านก็ได้กลายเป็นทาสของความชอบธรรม ¹⁹ ข้าพเจ้ายกเอาตัวอย่าง มนุษย์ มา พูดยุติ เพราะเหตุ เนื้อหนัง ของ ท่าน อ่อนกำลัง เพราะท่านเคยให้อวัยวะของท่านเป็นทาสของการโสโครกและของความชั่วช้า ซ่อน ซ้ำ ซ้ำฉันใด บัดนี้ท่านจงให้อวัยวะของท่านเป็นทาสของความชอบธรรม เพื่อให้ถึงความบริสุทธิ์ฉันนั้น ²⁰ เพราะเมื่อท่านทั้งหลายเป็นทาสของบาป ความชอบธรรมก็ไม่ได้ครอบครองท่าน ²¹ ขณะนั้นท่านได้ผลประโยชน์อะไรในการเหล่านั้น ซึ่งบัดนี้ท่านทั้งหลายก็ละอาย ด้วยว่าที่สุดท้ายของการเหล่านั้นก็คือความตาย ²² แต่เดี๋ยวนี้ท่านทั้งหลาย พ้น จาก การ เป็น ทาส ของ บาป และกลับมาเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าแล้ว ผลที่ท่านได้รับก็คือความบริสุทธิ์ และผลสุดท้ายคือชีวิตนิรันดร์ ²³ เพราะว่าค่าจ้างของความบาปคือความตาย แต่ของประทานของพระเจ้า คือ ชีวิตนิรันดร์ ใน พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

7

การยอมตามพระคริสต์อย่างไม่เลิกร้าง

¹ พี่น้อง ทั้ง หลาย ท่าน ไม่รู้หรือ (ข้าพเจ้า พุดกับ คน ที่รู้พระราชบัญญัติแล้ว) ว่าพระราชบัญญัตินั้นมีอำนาจเหนือมนุษย์เฉพาะในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่เท่านั้น ² เพราะว่า ผู้หญิงที่สามียังมีชีวิตอยู่ นั้น ต้อง อยู่ใต้พระราชบัญญัติว่า ด้วย ประเพณีสามี ภรรยา แต่ถ้าสามีตาย ผู้หญิง นั้นก็ พ้น จากพระราชบัญญัติว่าด้วยประเพณีสามีภรรยา ³ ฉะนั้น ถ้า ผู้หญิง นั้น ไป แต่งงาน กับ ชายอื่น ใน เมื่อ สามียังมีชีวิต อยู่ นางก็ได้ชื่อว่าเป็น หญิง ล่วง ประเวณี แต่ถ้าสามีตาย แล้ว นางก็ พ้น จาก พระราช บัญญัตินั้น แม้นาง ไป แต่งงาน กับ ชายอื่นก็หาผิดประเวณีไม่ ⁴ เช่นนั้นแหละ พี่น้องทั้งหลาย ของข้าพเจ้า ท่านทั้งหลายได้ตายจากพระราชบัญญัติทาง พระกายของพระคริสต์ด้วย เพื่อท่านจะตกเป็นของผู้อื่น คือ ของ พระองค์ผู้ทรง พ้น ขึ้น มา จาก ความ ตาย แล้ว เพื่อ เราทั้งหลายจะได้เกิดผลถวายแด่พระเจ้า ⁵ เพราะว่าเมื่อ เราเคยมีชีวิตตามเนื้อหนัง ตัณหาชั่ว ซึ่งเป็น มาโดย พระราชบัญญัติได้ทำให้อวัยวะของเราเกิดผลนำไปสู่ความตาย ⁶ แต่บัดนี้เราได้พ้นจากพระราชบัญญัติ คือได้ตายจากพระราชบัญญัติที่ได้ผูกมัดเราไว้ เพื่อเราจะได้ไม่ประพฤติดตาม ตัวอักษรในประมวลพระราชบัญญัติเก่า แต่จะดำเนินชีวิตใหม่ตามลักษณะจิตวิญญาณ

พระราชบัญญัติชี้ว่าทุกคนต้องการความรอด

⁷ ถ้า เช่น นั้น เรา จะ ว่า อย่างไร ว่า พระราช บัญญัติคือ บาป หรือ ขอพระเจ้าอย่า ยอมให้ เป็น เช่น นั้น เลย แต่ว่า ถ้า มิใช่เพราะ พระ ราช บัญญัติแล้ว ข้าพเจ้า ก็ จะ ไม่รู้จัก บาป เพราะว่า ถ้า พระราช บัญญัติมิได้ห้ามว่า “อย่า โลก” ข้าพเจ้า ก็ จะ ไม่รู้ว่า อะไร คือ ความ โลก ⁸ แต่ว่าบาปได้ถือ

เอาพระบัญญัตินั้น เป็นช่อง ทำให้ค้นหาชั่วทุกอย่าง เกิดขึ้นในตัวข้าพเจ้า เพราะว่า ถ้าไม่มีพระราชบัญญัติ บาปก็ตายเสียแล้ว ⁹ เพราะ ครั้ง หนึ่ง ข้าพเจ้า ดำรง ชีวิต อยู่ โดยปราศจาก พระราชบัญญัติ แต่เมื่อมี พระบัญญัติบาป ก็กลับมีขึ้นอีกและข้าพเจ้าก็ตาย ¹⁰ พระบัญญัตินั้นซึ่งมีขึ้น เพื่อให้มีชีวิต ข้าพเจ้า เห็นว่า กลับ เป็นเหตุที่ทำให้ถึง ความตาย ¹¹ เพราะว่า บาป ได้ ถือ เอา พระบัญญัตินั้น เป็น ช่อง ทาง ล่อลวง ข้าพเจ้า และประหารข้าพเจ้าให้ตายด้วย พระบัญญัตินั้น ¹² เหตุฉะนั้น พระราชบัญญัติจึงเป็น สิ่ง บริสุทธิ์ และพระบัญญัติก็บริสุทธิ์ ยุติธรรม และดี ¹³ ถ้าเช่นนั้น สิ่ง ที่ติดกลับทำให้ข้าพเจ้าต้องตายหรือ ขอพระเจ้าอย่ายอมให้เป็น เช่น นั้น เลย บาป ต่าง หาก คือ บาป ซึ่ง อาศัย สิ่ง ที่ดี นั้น ทำให้ข้าพเจ้าต้องตาย เพื่อจะให้ปรากฏว่าบาป นั้น เป็น บาป จริง และโดยอาศัยพระบัญญัตินั้น บาปก็ปรากฏว่าชั่วร้าย ยิ่ง นึก ¹⁴ เพราะ เรา รู้ ว่า พระราชบัญญัตินั้น เป็น โดย ฝ่าย จิต วิญญาณ แต่ ว่า ข้าพเจ้า เป็น แต่ เนื้อ หนัง ลูก ขาย ไว้ให้อยู่ใต้บาป

การต่อสู้กันระหว่างฝ่ายเนื้อหนังกับฝ่ายจิตวิญญาณ

¹⁵ ข้าพเจ้า ไม่ เข้าใจ การกระทำ ของข้าพเจ้าเอง เพราะ ว่า ข้าพเจ้า ไม่ ทำ สิ่ง ที่ ข้าพเจ้า ปรารถนา ที่ จะ ทำ แต่กลับ ทำ สิ่ง ที่ ข้าพเจ้า เกลียด ชัง นั้น ¹⁶ เหตุฉะนั้น ถ้า ข้าพเจ้า ทำ สิ่ง ที่ ข้าพเจ้า ไม่ ปรารถนา ที่ จะ ทำ ข้าพเจ้า ก็ ยอมรับ ว่า พระราชบัญญัตินั้น ดี ¹⁷ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงมิใช่ผู้กระทำ แต่ ว่า บาป ซึ่ง อยู่ใน ตัวข้าพเจ้านั้นเอง เป็นผู้ทำ ¹⁸ ด้วยว่า ข้าพเจ้า รู้ ว่า ใน ตัว ข้าพเจ้า (คือ ใน เนื้อ หนัง ของ ข้าพเจ้า) ไม่มีความ ดีประการ ใด อยู่เลย เพราะว่า เจตนา ดี ข้าพเจ้า

ก็มีอยู่ แต่ซึ่ง จะ กระทำ การ ดี นั้น ข้าพเจ้า หา ได้ กระทำ
 ไม่¹⁹ ด้วยว่าการ ดี นั้น ซึ่ง ข้าพเจ้า ปรรอณา ทำ ข้าพเจ้า
 ไม่ได้กระทำ แต่การชั่วซึ่งข้าพเจ้ามิได้ปรรอณาทำ ข้าพเจ้า
 ยังทำอยู่²⁰ ถ้าแม่ข้าพเจ้ายังทำสิ่งซึ่งข้าพเจ้าไม่ปรรอณา
 จะทำ ก็ไม่ใช่ตัวข้าพเจ้าเป็นผู้กระทำ แต่บาปซึ่งอยู่ในตัว
 ข้าพเจ้านั้นเองเป็นผู้กระทำ²¹ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเป็น
 กฏอย่างหนึ่ง คือ เมื่อใด ข้าพเจ้า ตั้งใจ จะ กระทำ ความ ดี
 ความ ชั่วก็ ยัง ติดอยู่ใน ตัว ข้าพเจ้า²² เพราะว่า ส่วนลึกใน
 ใจของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าชื่นชมใน พระราชบัญญัติของ
 พระเจ้า²³ แต่ข้าพเจ้าเห็นมีกฏอีกอย่างหนึ่งอยู่ในอวัยวะ
 ของ ข้าพเจ้า ซึ่ง ต่อสู้ กับ กฏ แห่ง จิตใจ ของ ข้าพเจ้า และ
 ชักนำให้ข้าพเจ้า อยู่ได้บังคับ กฏ แห่ง บาป ซึ่ง อยู่ใน อวัยวะ
 ของข้าพเจ้า²⁴ โอ ข้าพเจ้า เป็นคนเข็ญใจจริง ใครจะช่วย
 ข้าพเจ้า ให้ พ้นจากร่างกาย แห่ง ความ ตายนี้ได้²⁵ ข้าพเจ้า
 ขอบพระคุณพระเจ้า โดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็น
 เจ้าของเรา ฉะนั้น ทาง ด้าน จิตใจ ข้าพเจ้า รับ ใช้พระ ราช
 บัญญัติของพระเจ้า แต่ด้านฝ่ายเนื้อหนังข้าพเจ้ารับใช้กฏ
 แห่งบาป

8

ไม่มีการปรับโทษแก่คนทั้งหลายที่อยู่ในพระเยซูคริสต์

¹ เหตุฉะนั้น บัดนี้ การ ปรับ โทษ จึง ไม่มีแก่คน ทั้ง หลาย
 ที่อยู่ในพระเยซูคริสต์ ผู้ไม่ดำเนินตามฝ่ายเนื้อหนัง แต่ตาม
 ฝ่าย พระ วิญญาณ² เพราะว่า กฏ ของ พระ วิญญาณ แห่ง
 ชีวิตในพระเยซูคริสต์ ได้ทำให้ข้าพเจ้าพ้นจากกฏแห่งบาป
 และความตาย³ เพราะสิ่งซึ่งพระราชบัญญัติทำไม่ได้เพราะ
 เนื้อหนังทำให้อ่อนกำลังไปนั้น พระเจ้าทรงใช้พระบุตรของ

พระองค์มาในสภาพเสมือนเนื้อหนังที่บาปและเพื่อไถ่บาป
พระองค์จึง ได้ ทรง ปรับ โทษ บาป ที่อยู่ใน เนื้อ หนัง ⁴ เพื่อ
ความชอบธรรมของพระราชบัญญัติจะได้สำเร็จในพวกเรา
ผู้ไม่ดำเนินตามฝ่ายเนื้อหนัง แต่ตามฝ่ายพระวิญญาณ

อยู่ฝ่ายพระวิญญาณหรืออยู่ฝ่ายเนื้อหนัง

⁵ เพราะว่า คน ทั้ง หลาย ที่อยู่ฝ่าย เนื้อหนังก็ปักใจ ใน สิ่ง
ซึ่ง เป็น ของ ของ เนื้อหนัง แต่คน ทั้ง หลาย ที่อยู่ฝ่าย พระ
วิญญาณก็ปักใจในสิ่งซึ่งเป็นของของพระวิญญาณ ⁶ ด้วย
ว่า ซึ่ง ปักใจ อยู่ กับ เนื้อหนังก็ คือ ความ ตาย และ ซึ่ง ปักใจ
อยู่ กับ พระ วิญญาณ ก็ คือ ชีวิต และ สันติสุข ⁷ เหตุว่า ใจ
ซึ่ง ปัก อยู่ กับ เนื้อหนัง นั้นก็ เป็น ศัตรูต่อ พระเจ้า เพราะหา
ได้อยู่ใต้บังคับ พระ ราช บัญญัติของ พระเจ้า ไม่ และ ที่จริง
จะอยู่ใต้บังคับ พระราชบัญญัติ นั้น ไม่ได้ ⁸ เพราะฉะนั้น คน
ทั้ง หลาย ที่อยู่ฝ่าย เนื้อหนัง จะ เป็นที่ ชอบ พระทัย พระเจ้า
ก็หาไม่ได้ ⁹ ถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในท่าน
ทั้งหลายจริงๆ แล้ว ท่านก็มีได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง แต่อยู่ฝ่าย
พระวิญญาณ แต่ถ้าผู้ใดไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์
ผู้นั้นก็ไม่ใช่ของพระองค์ ¹⁰ และถ้าพระคริสต์อยู่ในท่าน
ทั้งหลายแล้ว ร่างกายก็ตายไปเพราะบาป แต่จิตวิญญาณ
ก็มีชีวิตเพราะความชอบธรรม ¹¹ แต่ถ้าพระวิญญาณของ
พระองค์ ผู้ทรงชุบให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตายทรง
สถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย พระองค์ผู้ทรงชุบให้พระคริสต์เป็น
ขึ้นมาจากความตายแล้วนั้น จะทรงกระทำให้กายซึ่งต้อง
ตายของท่าน เป็น ขึ้น มา ใหม่ด้วย โดย พระวิญญาณ ของ
พระองค์ ซึ่งทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย ¹² ท่านพี่น้องทั้ง

หลาย เหตุฉะนั้นเราทั้งหลาย เป็นหนี้ แต่มิใช่เป็นหนี้ฝ่ายเนื้อหนังที่จะดำเนินชีวิตตามเนื้อหนัง ¹³ เพราะว่าถ้าท่านทั้งหลายดำเนินชีวิตตามฝ่ายเนื้อหนังแล้ว ท่านจะต้องตาย แต่ถ้า โดย ฝ่าย พระวิญญูญาณ ท่าน ได้ ทำลาย การ ของ ฝ่าย กายเสีย ท่านก็จะดำรงชีวิตได้

ผู้เชื่อเป็นผู้รับมรดกร่วมกันกับพระคริสต์

¹⁴ ด้วยว่าพระวิญญูญาณของพระเจ้าได้ทรงนำพาคนหนึ่งคนใด คนเหล่านั้นก็เป็นบุตรของพระเจ้า ¹⁵ เหตุว่าท่านไม่ได้รับนิสัยอย่างทาสซึ่งทำให้ตกในความกลัวอีก แต่ท่านได้รับพระวิญญูญาณผู้ทรงให้เป็นบุตรซึ่งให้เราทั้งหลายร้องเรียกพระเจ้าว่า “อับบา” คือพระบิดา ¹⁶ พระวิญญูญาณนั้นเป็นพยานร่วมกับจิตวิญญูญาณของเราทั้งหลายว่า เราทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้า ¹⁷ และถ้าเราทั้งหลายเป็นบุตรแล้ว เราก็เป็นทายาทคือเป็นทายาทของพระเจ้า และเป็นทายาทร่วมกับพระคริสต์ เมื่อเราทั้งหลายทนทุกข์ทรมานด้วยกันกับพระองค์นั้น ก็เพื่อเราทั้งหลายจะได้สง่าราศีด้วยกันกับพระองค์ด้วย

ร่างกายที่ตายได้รอคอยสง่าราศีแห่งการเป็นขึ้นมาจากความตาย

¹⁸ เพราะ ข้าพเจ้า เห็นว่า ความทุกข์ลำบาก แห่ง สมัยปัจจุบันนี้ ไม่สมควรที่จะเอาไป เปรียบ กับ สง่า ราศี ซึ่ง จะ เผย ใน เรา ทั้ง หลาย ¹⁹ ด้วยว่า สรรพ สิ่ง ที่ ทรง สร้าง แล้ว มีความเพียรคอยท่าปรารณาให้บุตรทั้งหลายของพระเจ้าปรากฏ ²⁰ เพราะว่าสรรพสิ่งเหล่านั้นต้องเข้าอยู่ในอำนาจของอนิจจัง ไม่ใช่ตามใจชอบของตนเอง แต่เป็นไปตามพระองค์ผู้ทรงบันดาลให้เข้าอยู่นั้นด้วยความหวังใจ ²¹ ว่า สรรพสิ่งเหล่านั้นจะได้รอดจากอำนาจแห่งความเยื่อเย่า

และจะเข้าไปในเสรีภาพซึ่งมีสง่าราศีแห่งบุตรทั้งหลายของพระเจ้าด้วย ²² เราารู้ยู่่ว่า บรรดาสรรพสิ่งที่ทรงสร้างนั้นกำลังคร่ำครวญและผจญความทุกข์ลำบากเจ็บปวดด้วยกันมาจนทุกวันนี้ ²³ และไม่ใช่สรรพสิ่งที่ตั้งปวงเท่านั้น แต่เราทั้งหลายเองด้วย ผู้ได้รับผลแรกของพระวิญญูญาณ ตัวเราเองก็ยังคงคร่ำครวญคอยจะเป็นอย่างบุตร คือที่จะทรงไถ่กายของเราทั้งหลายไว้ ²⁴ เหตุว่าเราทั้งหลายรอดได้เพราะความหวังใจ แต่ความหวังใจในสิ่งที่เราเห็นได้หาได้เป็นความหวังใจไม่ ด้วยว่าใครเล่าจะยังหวังในสิ่งที่เขาเห็น ²⁵ แต่ถ้าเราทั้งหลายคอยหวังใจในสิ่งที่เรายังไม่เห็น เราจึงมีความเพียรคอยสิ่งนั้น

พระวิญญูณ บริสุทธิ์ ทรงอธิษฐานเพื่อเราด้วยกันกับเรา

²⁶ พระ วิญญูณ ก็ ทรง ช่วย เรา เมื่อ เรา อ่อนกำลังด้วยเช่นกัน เพราะ เรา ไม่รู้ว่า เรา ควร จะ อธิษฐานขอสิ่งใดอย่างไร แต่พระวิญญูณเองทรงช่วยขอเพื่อเราด้วยความ คร่ำครวญซึ่งเหลือที่จะพูดได้ ²⁷ และพระองค์ผู้ทรงตรวจค้นใจมนุษย์ ก็ทรงทราบความหมายของพระวิญญูณ เพราะว่าพระองค์ทรงอธิษฐานขอเพื่อวิสุทธิชนตามที่ชอบพระทัยพระเจ้า

ทรงเรียก ทรงประทาน ความรอด ทรงให้เป็นคนชอบธรรม ทรงประทานสง่าราศี

²⁸ เรา รู้ว่า พระเจ้า ทรง ร่วม มือกับ คน ทั้ง หลาย ที่รักพระองค์ ให้เกิด ผล อัน ดี ใน ทุก สิ่ง คือ คน ทั้ง ปวงที่พระองค์ได้ทรง เรียก ตามพระ ประสงค์ ของ พระองค์ ²⁹ เพราะว่าผู้หนึ่งผู้ใดที่พระองค์ได้ทรงทราบอยู่แล้ว ผู้นั้นพระองค์ได้ทรงตั้งไว้ให้เป็นตามลักษณะพระฉายแห่งพระ

บุตร ของ พระองค์ เพื่อ พระ บุตร นั้น จะ ได้ เป็น บุตร หัวปีท่ามกลาง พวก พี่ น้อง เป็นอัน มาก ³⁰ ยิ่ง กว่า นั้น บรรดา ผู้ที่พระองค์ได้ทรง ตั้ง ไว้ นั้น พระองค์ได้ทรง เรียก มา ด้วย และ ผู้ที่พระองค์ได้ทรง เรียก มา นั้น พระองค์ได้ทรง โปรด ให้ เป็น ผู้ชอบธรรม และ ผู้ที่พระองค์ทรง โปรด ให้ เป็น ผู้ชอบธรรม พระองค์ก็ทรง โปรด ให้ มี สง่าราศี ด้วย ³¹ ถ้า เช่น นั้น เรา จะ ว่า อย่าง ไร ถ้า พระเจ้า ทรง อยู่ ฝ่าย เรา ใคร จะ ชัด ขวาง เรา ³² พระองค์ ผู้ มี ได้ ทรง หวง พระ บุตร ของ พระ องค์ เอง แต่ ได้ ทรง โปรด ประทาน พระ บุตร นั้น เพื่อ เรา ทั้ง หลาย ถ้า เช่น นั้น พระองค์ จะ ไม่ ทรง โปรด ประทาน สิ่ง สารพัด ให้ เรา ทั้ง หลาย ด้วย กัน กับ พระ บุตร นั้น หรือ ³³ ใคร จะ ฟ้อง คน เหล่า นั้น ที่ พระ เจ้า ได้ ทรง เลือก ไว้ พระ เจ้า ทรง เป็น ผู้ ที่ ทำ ให้ เรา เป็น คน ชอบธรรม แล้ว ³⁴ ใคร เล่า จะ เป็น ผู้ ปรับ โทษ อีก ก็ คือ พระ คริสต์ ผู้ ทรง สิ้น พระ ชนม์ แล้ว และ ยิ่ง กว่า นั้น อีก ได้ ทรง คืน พระ ชนม์ ทรง สถิต ณ เบื้อง ขวา พระ หัตถ์ ของ พระ เจ้า และ ทรง อธิษฐาน ขอ เพื่อ เรา ทั้ง หลาย ด้วย

ผู้เชื่อได้รับความรอดนิรันดร์

³⁵ แล้ว ใคร จะ ให้ เรา ทั้ง หลาย ขาด จาก ความ รัก ของ พระ คริสต์ ได้เล่า จะ เป็น ความ ยาก ลำบาก หรือ ความ ทุกข์ หรือ การ ช่ม เหนง หรือ การ กัน ดาร อาหาร หรือ การ เปลือย กาย หรือ การ ถูก โปย ภัย หรือ การ ถูก คม ดาบ หรือ ³⁶ ตาม ที่ เขียน ไว้ แล้ว ว่า ‘เพราะ เห็น แก่ พระ องค์ ข้า พระ องค์ ทั้ง หลาย จึง ถูก ประหาร วัน ยัง ค่ำ และ นับ ว่า เป็น เหมือน แกะ สำหรับ จะ เอา ไป ฆ่า’ ³⁷ แต่ ว่า ใน เหตุ การณ์ ทั้ง ปวง เหล่า นี้ เรา มี ชัย เหลือ ล้น โดย พระ องค์ ผู้ ได้ ทรง รัก เรา ทั้ง หลาย ³⁸ เพราะ ข้า พเจ้า เชื่อ มั่น ว่า แม้ ความ ตาย หรือ ชีวิต หรือ พุท สวรรค์ หรือ

ผู้มีบรรดาศักดิ์ หรือ ฤทธิ์เดช ทั้งหลาย หรือ สิ่งซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันนี้ หรือสิ่งซึ่งจะมีในภายหน้า ³⁹หรือซึ่งสูง หรือซึ่งลึก หรือสิ่งอื่นใดๆที่ได้ทรงสร้างแล้วนั้น จะไม่สามารถกระทำให้เราทั้งหลายขาดจากความรักของพระเจ้า ซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้

9

ความหวังโยของเปาโลที่มีต่อชาติอิสราเอล

¹ ข้าพเจ้า พุด ตาม ความจริง ใน พระคริสต์ ข้าพเจ้าไม่ได้มูสาใจ สำนึก ผิดชอบ ของ ข้าพเจ้า เป็น พยาน ฝ่ายข้าพเจ้าโดยพระวิญญานบริสุทธิ์ด้วย ²ว่า ข้าพเจ้ามีความทุกข์หนัก และ เสียใจ เสมอ มิได้ขาด ³ เพราะ ว่า ข้าพเจ้าปรารถนาจะให้ข้าพเจ้าเองถูกสาปให้ตัดขาดจากพระคริสต์ เพราะเห็นแก่พี่น้องของข้าพเจ้า คือญาติของข้าพเจ้าตามเนื้อหนัง ⁴ พวกเขาเป็น คนอิสราเอล ได้รับการทรงให้เป็นบุตรของพระเจ้าและสงาราคี และบรรดาพันธสัญญา และการทรงประทานพระราชบัญญัติ และการปรนนิบัติพระเจ้า และพระสัญญาทั้งหลาย ⁵ ทั้งบรรพบุรุษก็เป็นของเขาด้วย และพระคริสต์ก็ได้ทรงถือกำเนิดตามเนื้อหนังในเชื้อชาติของเขา พระองค์ผู้ทรงอยู่เหนือสารพัด ผู้ซึ่งพระเจ้าจะทรงโปรดอวยพระพรเป็นนิตย์ เอเมน

มิใช่ชาวียจะอยู่ฝ่ายจิตวิญญานทุกคน

⁶ แต่มิใช่ว่า พระวณะ ของพระเจ้า ได้ไร้ประโยชน์ไป เพราะว่าเขาทั้งหลายที่เกิดมาจากอิสราเอลนั้นหาได้เป็นคนอิสราเอลแท้ทุกคนไม่ ⁷ และมีใช่ว่าทุกคนที่เป็นเชื้อสายของอับราฮัมเป็นบุตรแท้ของท่าน แต่ว่า 'เขาจะเรียกเชื้อสายของเจ้าทางสายอิสอัค' ⁸ คือว่าเขาเหล่านั้นที่เป็นบุตร

ตามเนื้อหานั้นจะนับเป็นบุตรของพระเจ้าไม่ได้ แต่บุตรแห่งพระสัญญา นั้นจึงจะนับเป็นเชื้อสายได้ ⁹ เพราะพระวณะแห่งพระสัญญามีว่าดังนี้ ‘คราวนี้เราจะมาและนางซาราห์จะมีบุตรชาย’

พระเจ้าทรงเลือกยาโคบ

¹⁰ และมีใช้เท่านั้น แต่ที่นางเรเบคาห์ก็ได้มีครรภ์กับชายคนหนึ่งด้วย คืออิสอัคบุตรพบุรุษของเรา ¹¹ (แม้ก่อนบุตรนั้นบังเกิดมา และยังไม่ได้กระทำดีหรือชั่ว เพื่อพระดำริของพระเจ้าในการทรงเลือกนั้นจะตั้งมั่นคงอยู่ ไม่ใช่ตามการกระทำ แต่ตามซึ่งพระองค์ทรงเรียก) ¹² พระองค์จึงตรัสแก่นางนั้นว่า ‘พี่จะปรนนิบัติน้อง’ ¹³ ตามที่มีคำเขียนไว้แล้วว่า ‘เราก็ยังรักยาโคบ แต่เราได้เกลียดเอซาว’ ¹⁴ ถ้าเช่นนั้นเราจะว่าอย่างไร พระเจ้าไม่ทรงยุติธรรมหรือ ขอพระเจ้าอย่ายอมให้เป็นเช่นนั้นเลย ¹⁵ เพราะพระองค์ตรัสกับโมเสสว่า ‘เราประสงค์จะกรุณาผู้ใด เราก็จะกรุณาผู้นั้น และเราประสงค์จะเมตตาผู้ใด เราก็จะเมตตาผู้นั้น’ ¹⁶ เพราะฉะนั้นจึงไม่ ขึ้น แก่ ความ ตั้งใจ หรือ การ ตะเกียกตะกาย ของ เขา แต่ขึ้นอยู่กับพระเจ้าผู้ทรงสำแดงพระกรุณา ¹⁷ เพราะมีข้อพระคัมภีร์ที่กล่าวแก่ฟาโรห์ว่า ‘เพราะเหตุนี้เองเราให้เจ้ามีตำแหน่งสูง ก็เพื่อจะแสดงฤทธานุภาพของเราโดยเจ้าและเพื่อให้นามของเราถูกประกาศออกไปทั่วโลก’ ¹⁸ เหตุฉะนั้นพระองค์ จะ ทรง พระ กรุณา แก่ผู้ใด ก็ จะ ทรง พระ กรุณา ผู้นั้น และพระองค์จะทรงให้ผู้ใดมีใจแข็งกระด้าง ก็ จะ ทรง ให้ผู้นั้นมีใจแข็งกระด้าง ¹⁹ แล้วท่านก็จะกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “ถ้าเช่นนั้น ทำไมพระองค์จึงยังทรงติเตียน เพราะว่าผู้ใดจะขัดขืนพระทัยของพระองค์ได้” ²⁰ โอ มนุษย์เอ๋ย ดูก่อน

ท่านคือผู้ใดเล่าซึ่งท่านจะโต้ตอบกับพระเจ้าได้ สิ่งซึ่งถูกทำขึ้นแล้วนั้นจะกลับว่าแก่ผู้ทำได้หรือว่า “ท่านได้กระทำข้าพเจ้าอย่างนี้ทำไม” ²¹ ส่วน ช่างปั้น หม้อ ไม่มีลิลิตีที่จะเอาดินก้อนเดียวกันมาปั้นเป็นภาชนะอันมีเกียรติอันหนึ่ง และภาชนะอันไม่มีเกียรติอันหนึ่งหรือ ²² แล้วถ้าโดยตรงประสงค์จะสำแดงการลงพระอาชญา และทรงให้ฤทธิ์เดชของพระองค์ปรากฏ พระเจ้าได้ทรงอดกลั้น พระทัยไว้ช้านานต่อผู้เหล่านั้น ที่เป็นภาชนะอันสมควรแก่พระอาชญา ซึ่งเตรียมไว้สำหรับ ความพินาศ ²³ เพื่อจะได้ทรงสำแดงสง่าราศีอันอุดมของพระองค์แก่บรรดาผู้ที่เป็นภาชนะแห่งพระเมตตา ซึ่งพระองค์ได้ทรงจัดเตรียมไว้ก่อนให้สมกับสง่าราศี ²⁴ คือเราทั้งหลายที่พระองค์ได้ทรงเรียกมาแล้ว มิใช่จากยิวพวกเดียว แต่จากพวกต่างชาติด้วย

มิชชาวอิสราเอลที่เหลืออยู่ที่จะได้รับความรอด

²⁵ ดังที่พระองค์ตรัสไว้ใน พระคัมภีร์ โยเซยาว่า ‘เราจะเรียกเขาเหล่านั้นว่าเป็นชนชาติของเรา ซึ่งเมื่อก่อนเขาหาได้เป็นชนชาติของเราไม่ และจะเรียกเขาว่าเป็นที่รัก ซึ่งเมื่อก่อนเขาหาได้เป็นที่รักไม่’ ²⁶ และต่อมาในสถานที่ซึ่งทรงกล่าวแก่เขาว่า “เจ้าทั้งหลายไม่ใช่ชนชาติของเรา” ในที่นั้นเองเขาจะได้ชื่อว่า เป็นบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่’ ²⁷ และท่านอิสยาห์ได้ร้องประกาศเรื่องพวกอิสราเอลด้วยว่า ‘แม้พวก ลูกอิสราเอล จะ มาก เหมือน เม็ดทรายที่ทะเล แต่คนที่เหลืออยู่เท่านั้นจะรอด’ ²⁸ ด้วยว่า พระองค์จะทรงให้การนั้นสำเร็จ และจะให้สำเร็จโดยเร็วพลันในความชอบธรรม เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงให้การนั้นสำเร็จโดยเร็วพลันบนพิภพนี้’ ²⁹ และตามที่ท่านอิสยาห์ได้กล่าวไว้ก่อนว่า ‘ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งจอมโยธา มิได้ทรงเหลือเชื้อสายไว้ให้เราบ้าง เราก็จะได้เป็นเหมือนเมืองโสโดม และ

จะเป็นเหมือนเมืองโกโมราห์³⁰ ถ้าเช่นนั้นเราจะว่าอย่างไร จะว่าพวกต่างชาติที่ไม่ได้ไฝ่หาความชอบธรรม ก็ยังได้รับความชอบธรรม คือ ความชอบธรรมที่เกิดขึ้น โดยความเชื่อ³¹ แต่พวกอิสราเอลซึ่งไฝ่หาพระราชบัญญัติแห่งความชอบธรรม ก็ยังไม่ได้บรรลุตามพระราชบัญญัติแห่งความชอบธรรมนั้น³² เพราะอะไร เพราะเหตุที่เขามิได้แสวงหา โดยความเชื่อ แต่แสวงหา โดยการกระทำตามพระราชบัญญัติ เขาจึงสะดุดก้อนหินที่ให้สะดุดนั้น³³ ดังที่มีคำเขียนไว้แล้วว่า ‘จงดูเถิด เราได้วางศิลาก้อนหนึ่งไว้ในศิโยนซึ่งจะทำให้สะดุด และหินก้อนหนึ่งซึ่งจะทำให้ล้ม แต่ผู้ใดที่เชื่อในพระองค์นั้นก็จะได้ไม่ได้รับความอับอาย’

10

ชนชาติอิสราเอลไม่รู้จักความชอบธรรม

¹ พี่น้องทั้งหลาย ความปรารถนาในจิตใจของข้าพเจ้า และคำวิงวอนขอต่อพระเจ้าเพื่อคนอิสราเอลนั้น คือขอให้เขารอด ² ข้าพเจ้าเป็นพยานให้เขาว่า เขามีความกระตือรือร้นที่จะปรนนิบัติพระเจ้า แต่หาได้เป็นตามปัญญาไม่ ³ เพราะว่า เขาไม่รู้จักความชอบธรรมของพระเจ้า แต่อุตสาหะตั้งความชอบธรรมของตนขึ้น เขาจึงไม่ได้ยอมอยู่ในความชอบธรรมของพระเจ้า ⁴ เพราะว่าพระคริสต์ทรงเป็นจุดจบของพระราชบัญญัติ เพื่อให้ทุกคนที่มีความเชื่อได้รับความชอบธรรม ⁵ โมเสสได้เขียนเรื่องความชอบธรรมซึ่งมีพระราชบัญญัติเป็นมูลฐานว่า ‘คนใดที่ประพฤติตามสิ่งเหล่านั้นจะได้ชีวิตโดยการประพฤตินั้น’

ความรอดที่ทรงให้แก่ทุกคนซึ่งเชื่อในพระคริสต์

⁶ แต่ความชอบธรรมที่มีความเชื่อ เป็นมูลฐานว่าอย่างนี้ว่า “อย่านึกในใจของตัวว่า ใครจะขึ้นไปบนสวรรค์” (คือ จะเชิญ พระคริสต์ ลง มา จาก เบื้องบน) ⁷ หรือ “ใครจะลงไปยัง ที่ลึก” (คือ จะ เชิญ พระคริสต์ ขึ้น มา จาก ความตาย อีก) ⁸ แต่ความชอบธรรมนั้นว่าอย่างไร ก็ว่า “ถ้อยคำนั้น อยู่ใกล้ท่าน อยู่ใน ปาก ของ ท่าน และ อยู่ใน ใจ ของ ท่าน” คือ คำ แห่ง ความ เชื่อ ที่ เรา ทั้ง หลาย ประกาศ อยู่ นั้น ⁹ คือ ว่า ถ้า ท่าน จะรับด้วย ปาก ของ ท่าน ว่า พระเยซู ทรง เป็น องค์พระผู้เป็นเจ้า และเชื่อในจิตใจของท่านว่าพระเจ้าได้ ทรง ชุบ พระองค์ ให้ เป็น ขึ้น มา จาก ความตาย ท่าน จะรอด ¹⁰ ด้วยว่า ความ เชื่อ ด้วย ใจ ก็ นำ ไป สู่ ความ ชอบ ธรรม และ การ ยอม รับ ด้วย ปาก ก็ นำ ไป สู่ ความ รอด ¹¹ เพราะ มี ข้อ พระคัมภีร์ว่า ‘ผู้ใดที่ เชื่อ ใน พระองค์ นั้น ก็ จะ ไม่ ด้ รับ ความ อับอาย’ ¹² เพราะว่า พวก ยิว และ พวก กรีก ไม่ ทรง ฎีว่า ต่าง กัน ด้วยว่า ทรง เป็น องค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกันของคน ทั้งปวง ซึ่ง ทรง โปรด อย่าง บริบูรณ์ แก่ คน ทั้งปวง ที่ ทูล ขอ ต่อ พระองค์ ¹³ เพราะว่า ‘ผู้ใด ที่ จะ ร้อง ออก พระนาม ของ องค์ พระผู้เป็นเจ้า ก็ จะ รอด’

ความสำคัญของผู้ประกาศข่าวประเสริฐ

¹⁴ แต่ผู้ที่ยัง ไม่ เชื่อ ใน พระองค์ จะ ทูล ขอ ต่อ พระองค์ อย่างไร ได้ และผู้ที่ยัง ไม่ได้ยินถึงพระองค์จะเชื่อในพระองค์ อย่างไร ได้ และ เมื่อ ไม่มีผู้ใด ประกาศ ให้ เขา ฟัง เขา จะ ได้ยิน อย่างไร ได้ ¹⁵ และ ถ้า ไม่มีใคร ใช้ เขา ไป เขา จะ ไป ประกาศ อย่างไร ได้ ตาม ที่มี คำ เขียน ไว้แล้วว่า ‘เท้า ของ คน เหล่า นั้น ที่ ประกาศ ข่าว ประเสริฐ แห่ง สันติสุข และ ประกาศข่าวประเสริฐแห่งสิ่งอันประเสริฐ ก็งามสักเท่าใด’

16 แต่มิใช่ทุก คน ได้ เชื่อ ฟัง ข่าว ประเสริฐ นั้น เพราะ อิสยาห์ได้กล่าวไว้ว่า ‘พระองค์เจ้าข้า ใคร เล่า ได้ เชื่อ สิ่ง ที่ เขา ได้ยินจากเราทั้งหลาย’ 17 ฉะนั้นความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะ การ ได้ยิน และ การ ได้ยิน เกิด ขึ้น ได้ก็เพราะ การ ประกาศ พระวณะ ของ พระเจ้า 18 ข้าพเจ้า ถาม ว่า “เขาทั้งหลาย ไม่ได้ยิน หรือ” เขา ได้ยิน แล้ว จริงๆ ‘เสียง ของ พวก เขา กระจาย ออก ไป ทั่ว แผ่น ดิน โลก และ ถ้อยคำ ของ พวก เขา ประกาศ ออก ไป ถึง ที่ สุด ปลาย พิกพ’ 19 ข้าพเจ้า จึง ถาม ว่า “พลอิสราเอลไม่เข้าใจหรือ” ตอนแรกโมเสสกล่าวว่า ‘เรา จะ ให้ เจ้า ทั้ง หลาย อธิษฐาน ผู้ ที่ ไม่ ใช่ ชนชาติ เรา จะ ยัว โทสะ เจ้า ด้วย ประชาชาติ ที่ เขลา ชาติ หนึ่ง’ 20 แล้วอิสยาห์ก็กล่าว ว่า ‘คน เหล่า นั้น ที่ มิ ได้ แสวงหา เรา ได้ พบ เรา เรา ได้ ปรากฏ แก่ คน ที่ มิ ได้ ถามหาเรา’ 21 แต่ท่านได้กล่าวถึงพวกอิสราเอล ว่า ‘เรายื่นมือของเราออกตลอดวันต่อชนชาติหนึ่งซึ่งไม่เชื่อ ฟังและต้อรับ’

11

ชาวอิสราเอลที่เหลืออยู่จะได้รับความรอด

1 เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ข้าพเจ้าจึงถามว่า “พระเจ้าทรงทอดทิ้งชนชาติ ของ พระองค์แล้ว หรือ” ขอพระเจ้าอย่า ยอม ให้ เป็น เช่น นั้น เลย ข้าพเจ้าเองก็เป็นชนชาติอิสราเอล เป็นเชื้อสายของอับราฮัม เป็นตระกูลเบนยามิน 2 พระเจ้ามิได้ทรงทอดทิ้ง ชนชาติ ของ พระ องค์ นั้นที่พระองค์ทรง ทราบ ล่วง หน้า แล้ว ท่านไม่รู้เรื่อง ซึ่ง เขียน ไว้ แล้ว ใน พระ คัมภีร์ กว่า ถึง ท่าน เอ ลี ยาห์ หรือ ท่าน ได้กล่าว โทษ พวก อิสราเอล ต่อ พระเจ้า ว่า 3 ‘พระองค์เจ้าข้า พวก เขา ได้ ฆ่า พวก ศาสดา พยากรณ์ ของ พระองค์ แทน บูชา ของ พระองค์ เขาก็ได้ขูด ทำลาย ลง เสีย เหลือ อยู่ แต่ ข้า พระองค์ คน เดียว และ เขา แสวงหาช่องทางที่จะประหารชีวิตของข้าพระองค์’ 4 แล้ว

พระเจ้าทรงตอบท่านว่าอย่างไร ว่าดังนี้ ‘เราได้เหลือคนไว้สำหรับเรา เจ็ด พัน คน ซึ่งเป็นผู้ที่มิได้คุกเข่าลงต่อรูปพระบาอัล’⁵ เช่นนั้นแหละบัดนี้ก็ยังมีพวกที่เหลืออยู่ตามที่ได้ทรงเลือกไว้โดยพระองค์⁶ แต่ถ้าเป็นทางพระองค์ก็หาได้เป็นเพราะทางการกระทำไม่ ฉะนั้นแล้ว พระคุณก็ไม่เป็นพระคุณอีกต่อไป แต่ถ้าเป็นทางการกระทำก็หาได้เป็นเพราะทางพระองค์ไม่ ฉะนั้นแล้ว การกระทำก็ไม่เป็นการกระทำอีกต่อไป

ข่าวประเสริฐได้ไปยังคนต่างชาติ

⁷ ถ้า เช่นนั้น จะ เป็น อย่างไร พวก อิสราเอล ไม่พบ สิ่ง ที่ เขาแสวงหา แต่คนที่พระเจ้าได้ทรงเลือกไว้ นั้นเป็นผู้ได้พบ และ คน นอกนั้นก็มิมีใจแข็ง กระจ่าง ไป ⁸ (ตาม ที่มีคำ เขียนไว้แล้วว่า ‘พระเจ้าได้ทรงประทานใจที่เชื่องซึม ประทานตาที่มองไม่เห็น หูที่ฟังไม่ได้ยินให้แก่เขา) จนทุกวันนี้’⁹ ดาวิด ทรงกล่าวว่า ‘ขอให้สาร์บ ของเขากลายเป็นบ่วงแร้ว และ เครื่องดัก และเป็นสิ่งให้สะดุด และเป็นสิ่งสนองเขา ¹⁰ ขอให้ตาของเขามืดไปเพื่อเขาจะได้มองไม่เห็น และให้หลังของเขางอค่อมตลอดไป’¹¹ ข้าพเจ้าจึงถามว่า “พวกอิสราเอลสะดุดจน หกล้มที่เดียว หรือ” ขอพระเจ้าอย่า ยอม ให้ เป็น เช่นนั้นเลย แต่การที่ เขา ละเมิด นั้น เป็น เหตุให้ ความ รอดแผ่มาถึงพวกต่างชาติ เพื่อจะให้พวกอิสราเอลมีใจมานะขึ้น ¹² แต่ถ้า การ ที่ พวก อิสราเอล ละเมิด นั้น เป็น เหตุให้ ทั้ง โลกบริบูรณ์ และถ้าการพ่ายแพ้ของเขาเป็นเหตุให้คนต่างชาติบริบูรณ์ เขาจะยิ่งบริบูรณ์มากสักเท่าใด

คนต่างชาติควรที่จะรับฟังคำเตือนนั้น

¹³ แต่ข้าพเจ้า กล่าวแก่พวกท่านที่เป็นคนต่างชาติ เพราะข้าพเจ้าเป็นอิสราเอลมาอย่างพวกต่างชาติ ข้าพเจ้าจึงยกย่องหน้าที่ของข้าพเจ้า

ชาวอิสราเอลจะได้กลับคืนดีกับพระเจ้าอีก

¹⁴ เพื่อด้วยวิธีใดก็ตามข้าพเจ้าจะได้เข้าใจพี่น้องร่วมชาติของข้าพเจ้าให้เขาเอาอย่าง เพื่อให้เขารอดได้บ้าง ¹⁵ เพราะถ้าการที่พี่น้องร่วมชาติของข้าพเจ้าถูกพระเจ้าทรงทอดทิ้งเสียแล้วเป็นเหตุให้คนทั้งโลกกลับคืนดีกับพระองค์ การที่พระองค์ทรงรับเขา กลับมา อีก นั้น ก็เป็นอย่างไร ก็เป็นเหมือนกับว่าเขาได้ตายไปแล้วและกลับฟื้นขึ้นใหม่ ¹⁶ เพราะถ้าแป้งก้อนแรกบริสุทธิ์ ทั้งอ่างก็บริสุทธิ์ด้วย และถ้ารากบริสุทธิ์ ก็ทั้งหมดก็บริสุทธิ์ด้วย ¹⁷ แต่ถ้าทรงหักกิ่งบางกิ่งออกเสียแล้ว และได้ทรงนำท่านผู้เป็นกิ่งมะกอกป่ามาต่อกิ่งไว้แทนกิ่งเหล่านั้น เพื่อให้เขาเป็นส่วนได้รับน้ำเลี้ยงจากรากต้นมะกอกเทศ ¹⁸ ท่านก็อย่าอวดดีต่อกิ่งเหล่านั้น แต่ถ้าท่านอวดดี ไซ้ว่าท่านได้เลี้ยงรากนั้นก็หาไม่ แต่รากต่างหากเลี้ยงท่าน ¹⁹ ท่านอาจจะแย้งว่า “กิ่งเหล่านั้นได้ทรงหัก ออก เสีย แล้วก็ เพื่อ จะได้ ต่อกิ่ง ข้า ไว้” ²⁰ ถูก แล้ว เขาถูกหักออกก็เพราะเขาไม่เชื่อ แต่ที่ท่านอยู่ได้ก็เพราะความเชื่อเท่านั้น อย่าเยอหยิ่งไปเลย แต่จงเกรงกลัว ²¹ เพราะถ้าพระเจ้ามิได้ทรงงดโทษกิ่งเหล่านั้นที่เป็นกิ่งเดิม ก็เกรงว่าพระองค์จะไม่ทรงงดโทษท่านเหมือนกัน ²² เหตุฉะนั้นจงพิจารณาดูทั้งพระกรุณาและความเข้มงวดของพระเจ้ากับคนเหล่านั้นที่หลงผิดไปก็ทรงเข้มงวด แต่สำหรับท่านก็ทรงพระกรุณา ถ้าท่านจะดำรงอยู่ในพระกรุณาของพระองค์นั้นต่อไป มิฉะนั้น ท่าน ก็ จะ ถูก ตัด ออก เสีย ด้วย ²³ ส่วน เขา ทั้ง หลาย ด้วย ถ้า เขา ไม่ดำรง อยู่ใน ความ ไม่เชื่อ สืบไป เขาก็ จะ ได้ รับ การ ต่อกิ่ง เข้าไป ใหม่ เพราะ ว่า

พระเจ้าทรงฤทธิ์ที่จะทรงให้เขาต่อกิ่งเข้าอีกได้ ²⁴ เพราะว่าถ้าพระเจ้าทรงตัดท่านออกจากต้นมะกอกป่าซึ่งเป็นต้นไม้ตามธรรมชาติ และทรงนำมาต่อกิ่งกับต้นมะกอกเทศพันธุ์ดีซึ่งผิดธรรมชาติของมันแล้ว การที่จะเอากิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นกิ่งเดิมมาต่อกิ่งเข้ากับต้นของมันเอง ก็จะไม่ง่ายยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด ²⁵ เหตุฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่อยากจะให้ท่านทั้งหลายเขลาในข้อความลึกลับนี้ เกลือกว่าท่านจะอวดรู้ คือเรื่องที่บางคนในพวกอิสราเอลได้มีใจแข็งกระด้างไป จนถึงพวกต่างชาติได้เข้ามาครบจำนวน ²⁶ และเมื่อเป็นดังนั้น พวกอิสราเอลทั้งปวงก็จะได้รับความรอดตามที่มิคาเขียนไว้แล้วว่า ‘พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะเสด็จมาจากเมืองศิโยน และจะทรงกำจัดอธรรมให้สูญสิ้นไปจากยาโคบ ²⁷ นี่แหละเป็นพันธสัญญาของเราทั้งหลาย เมื่อเราจะยกโทษบาปของเขา’ ²⁸ ในเรื่องข่าวประเสริฐนั้น เขาเหล่านั้นก็เป็นศัตรูเพื่อประโยชน์ของพวกท่าน แต่ถ้าว่าตามที่ได้ทรงเลือกไว้ เขาทั้งหลายก็เป็นที่รักเนื่องจากบรรพบุรุษของเขา ²⁹ เพราะว่าพระเจ้ามิได้ทรงกลับพระทัยในการที่ได้ทรงให้ของประทานและทรงเรียกไว้ ³⁰ ท่านทั้งหลายเมื่อก่อนมิได้เชื่อพระเจ้า แต่บัดนี้ได้รับพระกรุณาเพราะความไม่เชื่อของพวกเขาเหล่านั้น ฉะนั้น ³¹ บัดนี้เขาเหล่านั้นก็มีได้เชื่อ เพื่อว่าเขาจะได้รับพระกรุณาโดยพระกรุณาที่ได้ประทานแก่ท่านทั้งหลาย ฉะนั้น ³² เพราะว่าพระเจ้าทรงปล่อยให้คนทุกคนอยู่ในฐานะที่ไม่เชื่อ เพื่อพระองค์จะได้ทรงพระกรุณาแก่เขาทั้งหลายทุกคน ³³ โอพระปัญญาและความรอบรู้ของพระเจ้า นั้น ล้ำลึกเท่าใด คำตัดสินของพระองค์นั้นเหลือที่จะหยั่งรู้ได้ และทางของพระองค์ก็เหลือที่จะสืบเสาะได้ ³⁴ เพราะว่า ‘ใครเล่าจะจัก

พระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า หรือใครเล่า เป็นที่ปรึกษาพระองค์³⁵ หรือใครเล่าได้ถวายสิ่งหนึ่งสิ่งใดแก่พระองค์ ที่พระองค์จะต้องประทานตอบแทนให้แก่เขา'³⁶ เพราะสิ่งสารพัดมาจากพระองค์ โดยพระองค์และเพื่อพระองค์ ขอสง่าราศีจงมีแด่พระองค์สืบๆไปเป็นนิตย์ เอเมน

12

ร่างกายของคริสเตียนเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต

¹ พี่น้องทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้โดยเห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของท่านแด่พระองค์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต อันบริสุทธิ์ และเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า ซึ่งเป็นการปรนนิบัติอันสมควรของท่านทั้งหลาย ² อย่าทำตามอย่างชาวโลกนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจเสียใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบพระประสงค์ของพระเจ้าว่าอะไรดี อะไรเป็นที่ชอบพระทัย และอะไรดียอเยียม

คริสเตียนทุกคนเป็นอวัยวะของร่างกายเดียวกัน

³ ข้าพเจ้าขอกล่าวแก่ท่านทั้งหลายทุกคน โดยพระคุณซึ่งทรงประทานแก่ข้าพเจ้าแล้วว่า อย่าคิดถือตัวเกินที่ตนควรจะคิดนั้น แต่จงคิดให้ถ่อมสุ่มสมกับขนาดความเชื่อที่พระเจ้าได้ทรงโปรดประทานแก่มนุษย์ทุกคน ⁴ เพราะว่าในร่างกายอันเดียวนั้นเรามีอวัยวะหลายอย่าง และอวัยวะนั้นๆ มิได้มีหน้าที่เหมือนกันฉันใด ⁵ พวกเรา ผู้เป็นหลายคนยังเป็นกายอันเดียวในพระคริสต์ และเป็นอวัยวะแก่กันและกันฉันนั้น ⁶ และเราทุกคนมีของประทานที่ต่างกันตามพระคุณที่ได้ทรงประทานให้แก่เรา คือถ้าเป็นการพยากรณ์ ก็จงพยากรณ์ ตามกำลังของ ความเชื่อ ⁷ ถ้า

หนังสือโรม 12:8 36 หนังสือโรม 12:20

เป็นการปรนนิบัติก็จงปรนนิบัติ ถ้าเป็นการสั่งสอนก็จงสั่งสอน⁸ ถ้าเป็นการเตือนสติก็จงเตือนสติ ถ้าเป็นการบริจจาคก็จงให้โดยเต็มใจ ผู้ที่ครอบครองก็จงครอบครองด้วยเอาใจใส่ ผู้ที่แสดงความเมตตา ก็จงแสดงด้วยใจยินดี

คริสเตียนมีความรักและสามัคคีธรรมซึ่งกันและกัน

⁹ จงให้ความรักปราศจากมารยา จงเกลียดชังสิ่งที่ชั่ว จงยึดมั่นในสิ่งที่ดี ¹⁰ จงรักกันฉันพี่น้อง ส่วนการที่ให้เกิดเกียรติแก่กันและกันนั้น จงถือว่าผู้อื่นดีกว่าตัว ¹¹ อย่าเกียจคร้านในการงาน จงมีจิตใจกระตือรือร้น จงปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า ¹² จงชื่นชมยินดีในความหวัง จงอดทนต่อความยากลำบาก จงขะมักเขม้นอธิษฐาน ¹³ จงช่วยวิสุทธิชนเมื่อเขาขัดสน จงมีน้ำใจอภัยอภัยไมตรี ¹⁴ จงอวยพรแก่คนที่ข่มเหงท่าน จงอวยพรอย่าแข่งด่าเลย ¹⁵ จงชื่นชมยินดีกับผู้ที่มีความชื่นชมยินดี จงร้องให้กับผู้ที่ร้องให้ ¹⁶ จงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน อย่าใฝ่สูง แต่จงถ่อมใจลงมาหาคนที่ต่ำต้อย อย่าถือว่าตัวฉลาด

การปฏิบัติต่อบุคคลภายนอก

¹⁷ อย่าทำชั่วตอบแทนชั่ว แก่ผู้หนึ่งผู้ใดเลย ‘แต่จงมุ่งกระทำสิ่งที่เชื้อสัจย์ในสายตาของคนทั้งปวง’¹⁸ ถ้าเป็นได้คือเรื่องที่ยืนอยู่กับท่าน จงอยู่อย่างสงบสุขกับทุกคน ¹⁹ ท่านผู้เป็นที่รักของข้าพเจ้า อย่าทำการแก้แค้น แต่จงมอบการนั้นไว้แล้ว แต่พระเจ้า จะทรงลง พระอาชญา เพราะมีคำเขียนไว้แล้วว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “การแก้แค้นเป็นของเรา เราเองจะตอบสนอง”’²⁰ เหตุฉะนั้น ถ้าศัตรูของท่านหิว จงให้อาหารเขารับประทาน ถ้าเขากระหาย จงให้น้ำเขาดื่ม เพราะว่าการทำอย่างนั้นเป็นการสุ่มถ่านที่ลুকโพลงไว้

บนศีรษะของเขา' ²¹ อย่าให้ความชั่วชนะท่านได้ แต่จงชนะความชั่วด้วยความดี

13

คริสเตียนจงยอมอยู่ใต้การปกครองของผู้มีอำนาจ

¹ ทุกคน จง ยอม อยู่ใต้บังคับ ของ ผู้ที่มี อำนาจ เพราะ ว่า ไม่มีอำนาจใดเลย ที่มี ได้ มา จาก พระเจ้า และ ผู้ที่ ทรง อำนาจ นั้น พระเจ้า ทรง แต่ง ตั้ง ขึ้น ² เหตุ ฉะนั้น ผู้ใด ก็ ตาม ที่ ชัด ชิน อำนาจ นั้น ก็ ชัด ชิน ผู้ ซึ่ง พระเจ้า ทรง แต่ง ตั้ง ขึ้น และ ผู้ ที่ ชัด ชิน นั้น จะ นำ พระ อาชญา มา สู่ ตน เอง ³ เพราะ ว่า ผู้ ครอบ ครอบ นั้น ไม่ น่า กลัว เลย สำหรับ คน ที่ ทำ ความ ดี แต่ ว่า เป็น ที่ น่า กลัว สำหรับ คน ที่ ทำ ความ ชั่ว ท่าน ไม่ ยอยาก จะ กลัว ผู้ มี อำนาจ หรือ ถ้า เช่น นั้น ก็ จง ประ พุ ทิ แต่ ความ ดี แล้ว ท่าน จะ ได้ รับ การ สรร เสริญ จาก ผู้ มี อำนาจ นั้น ⁴ เพราะ ว่า ผู้ ครอบ ครอบ นั้น เป็น ผู้ รับ ใช้ ของ พระเจ้า เพื่อ ให้ ประ โย ชน แก่ ท่าน แต่ ถ้า ท่าน ทำ การ ชั่ว ก็ จง กลัว เถิด เพราะ ว่า ผู้ ครอบ ครอบ นั้น หา ได้ ถือ ดาบ ไว้ เฉย ๆ ไม่ ท่าน เป็น ผู้ รับ ใช้ ของ พระเจ้า จะ เป็น ผู้ ลง พระ อาชญา แทน พระเจ้า แก่ ทุก คน ที่ ประ พุ ทิ ชั่ว ⁵ เหตุ ฉะนั้น ท่าน จะ ต้อง อยู่ ใน บัง คับ บัญชา มิใช่ เพราะ เกรง พระ อาชญา สิ่ง เดียว แต่ เพราะ จิต ที่ สำ นึก ผิด และ ชอบ ด้วย ⁶ เพราะ เหตุ ผล อัน เดียว กัน ท่าน จึง ได้ เสีย ส่วย สา อาก รด้วย เพราะ ว่า ผู้ มี อำนาจ นั้น เป็น ผู้ รับ ใช้ ของ พระเจ้า และ ปฏิ บัติ หน้า ที่ นี้อยู่ ⁷ เหตุ ฉะนั้น ท่าน ทั้ง หลาย จง ให้ แก่ ทุก คน ตาม ที่ เขา ควร จะ ได้ รับ ส่วย อาก ร ควร จะ ให้ แก่ ผู้ใด จง ให้ แก่ ผู้ นั้น ภาษี ควร จะ ให้ แก่ ผู้ใด จง ให้ แก่ ผู้ นั้น ความ ย่ำ เกรง ควร จะ

ให้แก่ผู้ใด จงให้แก่ผู้นั้น เกียรติยศ ควร จะให้แก่ผู้ใด จงให้แก่ผู้นั้น

“เราจะรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเอง” ได้อย่างไร

8 อย่า เป็น หนี้ อะไร ใคร นอกจาก ความ รัก ซึ่งมีต่อ กัน เพราะ ว่า ผู้ที่รัก คน อื่นก็ทำให้พระราช บัญญัติสำเร็จ แล้ว
9 พระบัญญัติกล่าวว่า ‘อย่า ล่วง ประเวณี ผัว เมีย เขา อย่าฆ่า คน อย่า ลัก ทรัพย์ อย่า เป็น พยาน เท็จ อย่า โลก’ ทั้ง พระบัญญัติอื่น ๆ รวมอยู่ในข้อนี้คือ ‘ท่านจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง’¹⁰ ความรัก ไม่ทำอันตรายเพื่อนบ้านเลย เหตุฉะนั้น ความรัก จึง เป็นที่ ให้พระราช บัญญัติสำเร็จ แล้ว
11 นอกจากนี้ท่านควร จะรู้กาลสมัยว่า บัดนี้เป็นเวลาที่ เรา ควรจะตื่นจากหลับ แล้ว เพราะ ว่าเวลาที่ เราจะรอดนั้น ใกล้ กว่าเวลาที่ เราได้ เริ่ม เชื่อ นั้น¹² กลาง คืน ล่วง ไป มาก แล้ว และรุ่งเช้าก็ใกล้เข้ามา เหตุฉะนั้นเราจง เลิกการกระทำของ ความมืด และจงสวมเครื่องอาวุธของความสว่าง¹³ เราจง ดำเนินชีวิตให้เหมาะสมกับเวลากลางวัน มีใช้เลี้ยงเสพสุรา เมามาย มีใช้หยาบโลนลามก มีใช้วิวาทริษยากัน¹⁴ แต่ท่าน ทั้งหลายจง ประดับ ตัว ด้วยพระเยซูคริสต์เจ้า และอย่าจัดเตรียมอะไร ไว้บ้ำเธอ เนื้อหนัง เพื่อ จะให้ สำเร็จ ตาม ความปรารถนาของเนื้อหนังนั้น

14

ความ รัก ของ คริสเตียน คือ ต้อง ยอม ทน ต่อ ผู้ที่มีธรรมเนียมต่างกัน

1 ส่วน คน ที่ ยังอ่อน ใน ความ เชื่อ นั้น จง รับ เขา ไว้ แต่มีใช้เพื่อให้ได้เถียง กัน ใน เรื่อง ความ เชื่อ ที่ แตก ต่าง กัน นั้น² คน หนึ่ง ถือว่า จะ กิน อะไร ก็ได้ทั้งนั้น แต่อีก คน หนึ่ง ที่ ยังอ่อน ใน ความ เชื่อ อยู่ก็กิน แต่ ผัก เท่านั้น³ อย่า

ให้คนที่กินนั้นดูหมิ่นคนที่ไม่ได้กิน และอย่าให้คนที่มิได้กิน กล่าวโทษคนที่ได้กิน เหตุว่าพระเจ้าได้ทรงโปรดรับเขาไว้แล้ว ⁴ ท่านเป็นใครเล่า จึงกล่าวโทษผู้รับใช้ของผู้อื่น ผู้รับใช้คนนั้นจะได้ดีหรือจะล่มจมก็สุดแล้ว แต่นายของเขา และเขาก็จะได้ดีแน่นอน เพราะว่าพระเจ้าทรงฤทธิ์สามารถให้เขาได้ดีได้ ⁵ คนหนึ่งถือว่าวันหนึ่งดีกว่าอีกวันหนึ่ง แต่อีกคนหนึ่งถือว่าทุกวันเหมือนกัน ขอให้ทุกคนมีความแน่ใจในความคิดเห็นของตนเถิด ⁶ ผู้ที่ถือวันก็ถือเพื่อถวายเกียรติแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า และผู้ที่ไม่ถือวันก็ไม่ถือเพื่อถวายเกียรติแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ที่กินก็กินเพื่อถวายเกียรติแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะเขาชอบพระคุณพระเจ้า และผู้ที่ไม่ได้กินก็มิได้กินเพื่อถวายเกียรติแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า และยังชอบพระคุณพระเจ้า ⁷ เพราะในพวกเราไม่มีผู้ใดมีชีวิตอยู่เพื่อตนเองฝ่ายเดียว และไม่มีผู้ใดตายเพื่อตนเองฝ่ายเดียว ⁸ ถ้าเรามีชีวิตอยู่ก็มีชีวิตอยู่เพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า และถ้าเราตายก็ตายเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า เหตุฉะนั้นไม่ว่าเรามีชีวิตอยู่หรือตายไปก็ตาม เราก็คือเป็นคนขององค์พระผู้เป็นเจ้า ⁹ เพราะเหตุนี้เองพระคริสต์จึงได้ทรงสิ้นพระชนม์ และได้ทรงเป็นขึ้นมา และทรงพระชนม์อีก เพื่อจะได้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของทั้งคนตายและคนเป็น ¹⁰ แต่ตัวท่านเล่า เหตุไฉนท่านจึงกล่าวโทษพี่น้องของท่าน หรือเหตุไฉนท่านจึงดูหมิ่นพี่น้องของท่าน เพราะว่าเราทุกคนต้องยืนอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์ ¹¹ เพราะมีคำเขียนไว้ว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสว่า “เรามีชีวิตอยู่ฉันใด หัวเขาทุกหัวเขาจะต้องคุกกราบลงต่อเรา และลี้้นทุกลี้้นจะต้องร้องสรรเสริญ

พระเจ้า”’¹² ฉะนั้นเราทุกคนจะต้องทูลเรื่องราวของตัวเองต่อพระเจ้า

เพราะเห็นแก่ความรักคริสเตียนจึงยอมชนะตนเอง

¹³ ดังนั้น เราอย่า กล่าว โทษ กัน และ กันอีก เลย แต่จง ตัดสินใจเสียดีกว่า คืออย่าให้ผู้อื่นผู้ใดวางสิ่งซึ่งให้สะดุด หรือ สิ่ง ซึ่ง เป็น เหตุให้ล้มลง ไว้ ต่อ หน้า พี่น้อง ¹⁴ ข้าพเจ้ารู้ และ ปลงใจ เชื่อ เป็น แน่ ใน องค์พระเยซูเจ้าว่า ไม่มีสิ่งหนึ่ง สิ่งใด ที่ เป็น มลทิน ใน ตัว เอง เลย แต่ถ้า ผู้ใด ถือว่า สิ่งใด เป็น มลทิน สิ่งนั้นก็ เป็น มลทิน สำหรับ คน นั้น ¹⁵ แต่ถ้า พี่น้อง ของ ท่าน ไม่สบายใจ เพราะอาหารที่ท่านกิน ท่านก็ไม่ได้ดำเนินตามทาง แห่ง ความรัก เสีย แล้ว พระคริสต์ทรง สิ้นพระชนม์ เพื่อผู้ใด ก็อย่าให้คนนั้นพินาศเพราะอาหารที่ท่านกิน เลย ¹⁶ ฉะนั้นอย่าให้การติของท่านเป็นที่ให้เขาติเตียนได้ ¹⁷ เพราะว่าอาณาจักรของพระเจ้านั้นไม่ใช่การกิน และการดื่ม แต่เป็นความชอบธรรมและสันติสุขและความชื่นชม ยินดี ใน พระ วิญญาณ บริสุทธิ์ ¹⁸ ผู้ที่ปรนนิบัติพระคริสต์ในการเหล่านั้นก็เป็นทีพื่อพระทัยพระเจ้า และเป็นทีพื่อใจของมนุษย์ด้วย ¹⁹ เหตุฉะนั้นให้เรามุ่งกระทำในสิ่งซึ่งทำให้เกิด ความสงบ สุข แก่กัน และ กัน และ สิ่ง เหล่า นั้น ซึ่ง ทำให้เกิดความเจริญแก่กันและกัน ²⁰ อย่าทำลายงานของพระเจ้าเพราะเรื่องอาหารเลย ทุกสิ่งทุกอย่างปราศจากมลทินก็จริง แต่ผู้ใด ที่ กิน อาหาร ซึ่ง เป็น เหตุให้ผู้อื่น หลง ผิด ก็มีความผิดด้วย ²¹ เป็นการดีที่จะไม่กินเนื้อสัตว์หรือดื่ม น้ำ องุ่น หรือ ทำ สิ่งใด ๆ ที่เป็น เหตุให้พี่น้อง สะดุด หรือ สะดุดใจ หรือ ทำให้อ่อนกำลัง ²² ท่านมีความเชื่อหรือ จงยึดไว้ให้มั่น ต่อ พระพักตร์พระเจ้า ผู้ใด ไม่มีเหตุที่จะติเตียนตัว เอง ใน สิ่ง ที่ตนเห็นชอบ แล้วนั้นก็ เป็นสุข ²³ แต่ผู้ที่ยัง สงสัยอยู่ นั้น

ถ้า เขา กิน ก็ จะ ถูก ลง พระ อาชญา เพราะ เขา มิ ได้ กิน ด้วย ความ เชื่อ ทั้งนี้ เพราะ การ ก ระ ทำ ไต่ ก็ ตาม ที่ มิ ได้ ก ระ ทำ ด้วย ความ เชื่อ ก็ เป็น บาป ทั้ง ลิ่น

15

จงอดทนในการประพฤติดต่อกับพี่น้องที่อ่อนในความสำเร็จ

¹ พวกเราที่มีความเชื่อเข้มแข็งควรจะอดทนในข้อเคร่งหยุมๆหยิมๆของคนที่อ่อนในความสำเร็จ และไม่ควรกระทำสิ่งใดตามความพอใจของตัวเอง ² เราทุกคนจงกระทำให้เพื่อนบ้านพอใจ เพื่อนำประโยชน์และความเจริญมาให้เขา ³ เพราะว่าพระคริสต์ก็ได้ทรงกระทำสิ่งที่พอพระทัยพระองค์ ตามที่มีคำเขียนไว้แล้วว่า ‘คำพูดเยาะเย้ยของบรรดาผู้ที่เยาะเย้ยพระองค์ ตกอยู่แก่ข้าพระองค์’

คริสเตียนจงยอมรับซึ่งกันและกัน

⁴ เพราะว่า สิ่ง ที่ เขียน ไว้ ใน สมัยก่อนนั้นก็เขียนไว้เพื่อสั่งสอนเรา เพื่อเราจะได้มีความหวังโดยความเพียรและความเชื่อ ด้วย พระ คัมภีร์ ⁵ ขอพระเจ้า แห่ง ความ เพียร และความ เชื่อ ทรง โปรด ช่วย ให้ ท่าน มี น้ำ หนึ่ง ใจ เดียวกัน ตามอย่างพระเยซูคริสต์ ⁶ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้มีใจและปากพร้อมเพรียงกันสรรเสริญพระเจ้า ผู้เป็นพระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ⁷ เหตุฉะนั้นจงต้อนรับซึ่งกันและกัน เช่นเดียวกับที่พระคริสต์ได้ทรงต้อนรับเราทั้งหลายเพื่อพระเกียรติของพระเจ้า ⁸ บัดนี้ข้าพเจ้าขอบอกว่า พระเยซูคริสต์ได้ทรงเป็นผู้รับใช้สำหรับพวกที่เข้าสู่หนัดในเรื่องเกี่ยวกับความจริงของพระเจ้า เพื่อยืนยันถึงพระสัญญา เหล่านั้นที่ได้ทรงกระทำไว้กับ บรรพบุรุษ ทั้ง หลาย ⁹ และเพื่อให้คนต่างชาติได้ถวายพระเกียรติยศแด่พระเจ้า

เพราะพระเมตตาของพระองค์ ตามที่มีคำเขียนไว้แล้วว่า ‘เพราะเหตุนี้ข้าพระองค์ ขอ สรรเสริญ พระองค์ ท่ามกลาง ประชาชาติทั้งหลาย และร้องเพลงสรรเสริญพระนามของ พระองค์’ ¹⁰ และมีคำกล่าวอีกว่า ‘ประชาชาติทั้งหลายเอ๋ย จงชื่นชมยินดี กับ ประชาชน ของ พระองค์’ ¹¹ แล้วยังมี คำกล่าวอีกว่า ‘ประชาชาติทั้งปวงเอ๋ย จง สรรเสริญ องค์พระ ผู้ เป็น เจ้า เกิด และ ให้ชนชาติทั้ง หลาย ยกย่อง พระองค์’ ¹² และอิสยาห์กล่าวอีกว่า ‘รากแห่ง เจส ซิจะ มา คือ ผู้จะ ทรงบังเกิดมาครอบครองบรรดาประชาชาติ ประชาชาติทั้ง หลายจะวางใจในพระองค์’ ¹³ ขอพระเจ้าแห่งความหวังทรง โปรดให้ท่านบรูร์นด้วยความชื่นชมยินดี และสันติสุขใน ความเชื่อ เพื่อท่านจะได้เปี่ยมด้วยความหวังโดยฤทธิ์เดช แห่ง พระวิญญาน บริสุทธิ์ ¹⁴ พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า ข้าพเจ้า เชื่อ แน่ ว่า ท่าน บรูร์น ด้วยการ ดี และเปี่ยม ด้วย ความรู้ทุกอย่าง สามารถเตือนสติกันและกันได้ด้วย

การรับใช้ของเปาโลและแผนการเดินทาง

¹⁵ แต่พี่น้องทั้งหลาย การที่ข้าพเจ้ากล้าเขียนบางเรื่อง ถึงท่านเพื่อเตือนความจำของท่าน ก็เพราะเหตุพระคุณ ที่พระเจ้าได้ทรงประทานแก่ข้าพเจ้า ¹⁶ เพื่อให้ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์ไปยังคนต่างชาติ โดยรับใช้ฝ่าย ขาว ประเสริฐของพระเจ้า เพื่อการถวายพวงต่างชาติทั้ง หลายนั้นจะได้เป็นที่ชอบพระทัย คือเป็นที่แยกตั้งไว้โดย พระวิญญานบริสุทธิ์ ¹⁷ เหตุฉะนั้นในพระเยซูคริสต์ข้าพเจ้า มีสิ่งที่จะอวดได้ฝ่ายพระราชกิจของพระเจ้า ¹⁸ เพราะว่า ข้าพเจ้าไม่กล้าจะอ้างสิ่งใดนอกจากสิ่งซึ่งพระคริสต์ได้ทรง กระทำ โดยทรงใช้ข้าพเจ้าทาง คำสอน และกิจการ เพื่อ จะให้คนต่างชาติเชื่อฟัง ¹⁹ คือด้วยหมายสำคัญ และการ

มหัศจรรย์ อัน ทรง ฤทธิ์ ใน ฤทธิ์ เดช แห่ง พระ วิญญาณ ของพระเจ้า จนข้าพเจ้าได้ประกาศข่าวประเสริฐของพระคริสต์อย่าง ถ้วน ถี่ ตั้งแต่กรุงเยรูซาเล็มอ้อม ไป ยัง เมือง อิล ลีริคุม ²⁰ อันที่จริง ข้าพเจ้าได้ ตั้ง เป้า ไว้ว่า จะ ประกาศข่าวประเสริฐในที่ซึ่งไม่เคยมีใครออกพระนามพระคริสต์มาก่อน เพื่อข้าพเจ้าจะได้ไม่ก่อขึ้นบนรากฐานที่คนอื่นได้วางไว้ก่อนแล้ว ²¹ ตามที่มีคำเขียนไว้ว่า ‘คนที่ไม่เคยได้รับคำบอกเล่าเรื่องพระองค์ก็จะได้เห็น และคนที่ไม่เคยได้ฟังจะได้เข้าใจ’ ²² นี่คือเหตุที่ขัดขวางข้าพเจ้าไว้ไม่ให้มาหาท่าน ²³ แต่เดี๋ยวนี้ข้าพเจ้าไม่มีกิจที่จะต้องอยู่ในแคว้น แคว้นเหล่านี้ต่อไป ข้าพเจ้ามีความปรารถนาหลายปีแล้วที่จะมาหาท่าน ²⁴ เมื่อข้าพเจ้าจะไปประเทศสเปน ข้าพเจ้าจะแวะมาหาท่าน ทั้ง หลาย เพราะข้าพเจ้าหวังว่าจะได้พบท่าน ขณะที่ไป ตามทาง นั้น และเมื่อ ได้รับ ความ บั่น เเท็งใจกับท่านทั้งหลายบ้างแล้ว ข้าพเจ้าจะได้ลาท่านไป ตามทาง ²⁵ ขณะนี้ข้าพเจ้าจะขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อช่วย สงเคราะห์ วิสุทธิชน ²⁶ เพราะว่า พวก ศิษย์ ใน แคว้น มาซิโดเนีย และแคว้นอาคาญาเห็นชอบที่จะถวายทรัพย์ส่งไป ให้แก่วิสุทธิชน ที่ ยากจน ใน กรุง เยรูซาเล็ม ²⁷ พวก ศิษย์เหล่านั้นพอใจที่จะทำเช่นนั้นจริงๆและพวกเขาก็เป็นหนี้วิสุทธิชน เหล่า นั้น ด้วย เพราะว่า ถ้า เขา ได้รับ คน ต่าง ชาติเข้า ส่วน ใน การ ฝ่ายจิต วิญญาณ ก็เป็นการสมควรที่ พวก ต่าง ชาติ นั้น จะ ได้ปรนนิบัติศิษย์เหล่านั้น ด้วย สิ่งของ ฝ่าย เนื้อ หนัง ²⁸ เหตุฉะนั้น เมื่อ ข้าพเจ้า ไป ส่ง ผล ทาน นั้น มอบ ให้แก่พวก เขา เสร็จ เรียบร้อย แล้ว ข้าพเจ้า ก็ จะ ไป ประเทศ สเปน ผ่าน ตำบล ที่ ท่าน อยู่ นั้น ²⁹ และข้าพเจ้า รู้แน่ ว่า เมื่อ ข้าพเจ้า มา หา ท่าน นั้น ข้าพเจ้า จะ มา พร้อม

ด้วย พระพร อัน บริบูรณ์ ของ ข้าพ ประเสริฐ แห่ง พระ คริสต์³⁰ พี่น้อง ทั้ง หลาย โดย เห็น แก่ พระ เยซู คริสต์ เจ้า และ โดย เห็น แก่ ความ รัก ของ พระ วิญญาณ ข้าพ เจ้า จึง วิงวอน ขอ ให้ ท่าน ช่วย อธิษฐาน พระ เจ้า ด้วย ใจ ร้อนรน เพื่อ ข้าพ เจ้า³¹ เพื่อให้ ข้าพ เจ้า พ้น จาก มือ คน ใน ประเทศ ยูเดีย ที่ ไม่ เชื่อ และ เพื่อให้ การ ประณิน บัด นี้ เนื่อง ด้วย ผล ทาน ซึ่ง ข้าพ เจ้า นำ ไป ยัง กรุง เยรูซาเล็ม เป็น ที่ พอ ใจ ของ วิสุทธิชน³² เพื่อ ข้าพ เจ้า จะ ได้ มา หา ท่าน ตาม ขอบ พระ ทัย พระ เจ้า ด้วย ความ ซื่อ ซื่อ มั่น และ มีความ เบิกบาน แจ่มใส ที่ได้ พบ ท่าน³³ บัด นี้ ขอ พระ เจ้า แห่ง สันติสุข จง สถิต อยู่ กับ ท่าน ทั้ง หลายเถิด เอเมน

16

การทักทายต่อเพื่อนคริสเตียนที่รักยิ่ง

¹ ข้าพเจ้าขอฝากน้องสาวของเราไว้กับท่าน คือเฟบีผู้เป็นผู้รับใช้ใน คริสตจักร ที่อยู่เมือง เคน เครีย ² ขอ ท่าน รับ นาง ไว้ ใน องค์ พระ ผู้ เป็น เจ้า ตาม สมควร แก่ วิสุทธิชน และ ขอให้ ท่าน ช่วย นาง ใน ทุก สิ่ง ที่ นาง ต้องการ เพราะ นาง ได้ ช่วย สงเคราะห์ คน หลาย คน รวมทั้ง ข้าพเจ้า ด้วย ³ ขอ ฝาก ความคิดถึงมายังปรัสเซียลลาและอาควิลลา ผู้ร่วมงานกับข้าพเจ้าในพระเยซูคริสต์ ⁴ ผู้ซึ่งได้ยอมพลีชีวิตของเขาเพื่อป้องกันชีวิตของข้าพเจ้า ข้าพเจ้า ขอขอบคุณเขาทั้งสอง และมีใช้ข้าพเจ้าคนเดียว แต่คริสตจักรทุกแห่งของพวกต่างชาติก็ขอบคุณเขาด้วย ⁵ และขอฝากความคิดถึงมายังคริสตจักรที่อยู่ในบ้านเขาด้วย ขอฝากความคิดถึงมายังเอเปเนทัสที่รักของข้าพเจ้า ผู้เป็นคนแรกที่เข้ามาเชื่อในพระคริสต์ในแคว้นอาคาญา ⁶ ขอฝากความคิดถึงมายังมารีย์ผู้ได้ตรากตรำทำงานหนักเพื่อเราทั้งหลาย ⁷ ขอฝาก

ความคิดถึงมายังอันโดรนิคัสกับยูนิอัสผู้เป็นญาติของข้าพเจ้า และได้ถูกจองจำร่วมกับข้าพเจ้า เขาเป็นคนมีชื่อเสียงดีในหมู่อัครสาวก ทั้งได้อยู่ในพระคริสต์ก่อนข้าพเจ้าด้วย ⁸ ขอฝากความคิดถึงมายังอัมพลีอัสที่รักของข้าพเจ้าในองค์พระผู้เป็นเจ้า ⁹ ขอฝากความคิดถึงมายังอูรบานัสผู้ร่วมงานกับเราในพระคริสต์ และมายังสทาคิสที่รักของข้าพเจ้า ¹⁰ ขอฝากความคิดถึงมายังอาเปิลเลสผู้เป็นที่พอพระทัยของพระคริสต์ ขอฝากความคิดถึงมายังคนในคร้วเรือนของอาริสโทบูลัส ¹¹ ขอฝากความคิดถึงมายังเฮโรดิโอนญาติของข้าพเจ้า ขอฝากความคิดถึงมายังคนในคร้วเรือนนารซิสสัสที่อยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้า ¹² ขอฝากความคิดถึงมายังตรีเฟนาและตรีโฟซาผู้ปฏิบัติงานในฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้า ขอฝากความคิดถึงมายังเปอร์ซิสที่รักผู้ได้ปฏิบัติงานมากมายฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้า ¹³ ขอฝากความคิดถึงมายังรุฟัสผู้ที่ทรงเลือกไว้ในฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้า และมารดาของเขาและมารดาข้าพเจ้าด้วย ¹⁴ ขอฝากความคิดถึงมายังอาสินครีทัส ฟเลโกน เฮอร์เมส ปัทโรบัส เฮอร์มาส และบรรดาพี่น้องที่อยู่กับเขาเหล่านั้น ¹⁵ ขอฝากความคิดถึงมายังฟีโลโลกัส ยูเลีย และเนเรอัสกับน้องสาวของเขาและโอลิมปัสกับบรรดาวิสุทธิชนที่อยู่กับคนเหล่านั้น ¹⁶ จงต้อนรับกันด้วย ธรรมนิยม จวบ อันบริสุทธิ์ บรรดาคริสตจักรของพระคริสต์ขอฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลายด้วย ¹⁷ พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าจึงขอร้องอนท่าน ให้สังเกตดูคนเหล่านั้นที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาทกันและทำให้คนอื่นหลงไป ซึ่งเป็นการผิดคำสอนที่ท่านทั้งหลายได้เรียนมา จงเมินหน้าจากคนเหล่านั้น ¹⁸ เพราะว่าคนเหล่านั้นไม่ได้ปรนนิบัติพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

แต่ได้ปรนนิบัติตัวเอง และได้ล่องลวงคนชื่อให้หลงด้วยคำดีคำอ่อนหวาน ¹⁹ การซึ่งท่านทั้งหลายได้เชื่อฟังก็เลื่องลือไปถึงคนทั้งปวงแล้ว ข้าพเจ้าจึงมีความยินดีเพราะท่านทั้งหลาย แต่ข้าพเจ้าใคร่ให้ท่านทั้งหลายเป็นคนฉลาดฝ่ายการดี และให้เป็นคนโง่ฝ่ายการชั่ว ²⁰ ไม่ช้าพระเจ้าแห่งสันติสุข จะทรงปราบซาตานให้ยับเยินลงใต้ฝ่าเท้าของท่านทั้งหลาย ขอพระคุณของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด เอเมน ²¹ ทิโมธีผู้ร่วมงานกับข้าพเจ้า ลูซิอัส ยาโสน และโซสิปาเทออร์ บรรดาญาติของข้าพเจ้า ฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลาย ²² ข้าพเจ้าเทอร์ทิอัส ผู้เขียนจดหมายฉบับนี้ ฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลายในองค์พระผู้เป็นเจ้า ²³ กายอัสเจ้าของบ้านผู้เลี้ยงดูข้าพเจ้า และเป็นผู้บำรุงคริสตจักรทั้งหมดฝากความคิดถึงมายังท่าน เอรัสทัสสมุหบัญชีของเมือง และควารทัส ซึ่งเป็นพี่น้อง ฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลาย ²⁴ ขอพระคุณแห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา จงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด เอเมน ²⁵ บัดนี้จงถวายพระเกียรติแด่พระองค์ผู้ทรงฤทธิ์สามารถให้ท่านทั้งหลายตั้งมั่นคง ตามข่าวประเสริฐซึ่งข้าพเจ้าได้ประกาศนั้น และตามที่ได้ประกาศเรื่องพระเยซูคริสต์ ตามการเปิดเผยข้อความอันลึกลับ ซึ่งได้ปิดบังไว้ตั้งแต่สร้างโลก ²⁶ แต่มาบัดนี้ได้เปิดเผยให้ปรากฏแล้ว และโดยพระคำมิ่งฤทธิ์ของพวกศาสดาพยากรณ์ ตามซึ่งพระเจ้าผู้ทรงดำรงถาวรได้ทรงบัญญัติไว้ ได้เปิดเผยออกให้ประชาชาติทั้งปวงเห็นแจ้ง เพื่อ เขาจะได้เชื่อ ²⁷ โดยพระเยซูคริสต์ ขอสง่าราศีมิแต่พระเจ้า ผู้ทรง สัพพัญญูแต่องค์เดียว สิบๆ ไปเป็น

หนังสือโรม 16:27

47

หนังสือโรม 16:27

นิตย์ เอเมน [เขียนถึงชาวโรมจากเมืองโครินธ์ และส่งโดย
เพบี ผู้เป็นผู้รับใช้ในคริสตจักรที่อยู่เมืองเคนเคเรีย]

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English King James
Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Jul 2022 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a